

RandKrant

MAANDBLAD VOOR DE INWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

januari 2011 | jaargang 15 | #1

De grote uitdagingen voor de boeren

Boerenbondvoorzitter Piet Vanthemsche

Zorg toegankelijker maken

De verborgen schatten in onze musea

Nieuwe reeks

+ AGENDA

Een kijkdoos met dans, theater en film

Bonnie-attempts/pas de deux – Ontspringen,
die dans van Sylvie Huysman

Het Brusselse gevaar

Criminaliteit steekt regiogrens over

i

Joris Hintjens was vijftien jaar journalist. Ondertussen is hij zes jaar ontwikkelaar van windenergieprojecten en sinds drie jaar randbewoner. Voor RandKrant schrijft hij afwisselend met Dirk Volckaerts, Fatima Ualgasi en Tom Serkeyn de column *mijn gedacht*.

Stille nacht

De winter is vroeg dit jaar, buiten ligt de sneeuw terwijl ik dit schrijf. De kachel brandt in mijn dorpje in de schaduw van de grote stad. De slee staat op de oprit klaar voor morgen nog een dagje pret. Het leven kan gezellig zijn. Scouts, chiro en voetbalclub handelen in kerstbomen, wafels en bloemstukjes. Een eerste fanatiekeling heeft zelfs al knipperlichtjes aan zijn dakgoot gehangen. Mensen zeggen gedag en maken van de overkant van de straat gebaren naar elkaar om te tonen hoe koud het wel niet is vandaag. Maar op enkele minuten rijden van hier slapen gelukzoekers en ongeluksontvluchters in een hoekje van het Brusselse Noordstation, op een trap naar de metro of gewoonweg op een bank in een park. Net als vorig jaar.

Wanneer je dit leest, zijn de feesten voorbij. De glasbol zit vol, de papierbak ook met kleurrijke flarden geschenkverpakking. Opvangcrisis, wat betekende dat woord ook al weer? Maak je maar geen illusies. Neem de bus, de trein, de tram en stap uit aan het Noordstation. Nog steeds zal je er mensen zien lopen, niet wetend waar naar toe.

Al zo'n vijf miljard jaar draait de aarde rond de zon, en zelfs in tijden dat de mensen dat nog niet wisten of wilden geloven, wisten ze dat er na de zomer een herfst kwam en dan een winter, en dat het dan koud was. En de mensen hielden daar rekening mee. Al in augustus werden bomen gekapt, gezaagd en gekleefd voor brandhout om de winter door te komen. Het varken werd in oktober geslacht en tot worsten gedraaid en gerookt en gepekeld. Maar voor onze bestuurders is het elk jaar weer een verrassing: het wordt

plots koud, en dan, ja dan ... slapen kinderen op de schoot van hun pa of ma op een bank, gehuld in wat ze hebben kunnen vinden. Voer voor camera's die genieten van telegenieke beelden van bibberende kindjes onder een plastic doek.

En dan komen ze eindelijk in actie, onze leiders. En dan gaan ze eindelijk, eindelijk ... vitten over wiens schuld het is en wie het nu zou hebben moeten oplossen, wie de kazernes moet inrichten en wie de bussen moet betalen om mensen naar de tijdelijke opvang te brengen. Ondertussen, ergens ver in het oosten, leest een man in een dorp tussen de bergen, een oude krant waarin staat dat in België de nieuwkomers bij gebrek aan opvang in hotels verblijven, en die man besluit zijn boeltje te pakken. Zo'n hotel, dat lijkt beter dan armoede tussen het stof.

Ach, de Belgische overheden falen in wel meer domeinen dan de opvang van asielzoekers, en als goede Belgen weten we daar met het nodige flegma en ironie mee om te gaan. Terwijl de Griekse, Ierse, Spaanse en Portugese economieën op springen staan, doet de Belgische economie het nog zo slecht niet. Misschien wel juist omdat we geen regering hebben? Maar wanneer mensen letterlijk in de kou blijven staan, vergaat het lachen en spotten. Dan moet er dringend gehandeld worden. Maar de zes ministers, die over de opvang moeten beslissen, raken het niet eens. En bovendien moet eerst nog BHV opgelost raken.

tekst Joris Hintjens ■ FOTO Filip Claessens

i

Reacties? Mail naar randkrant@derand.be

inhoud

13

AGENDA BINNENIN

Politie Vlaamse Rand vraagt meer geld en overleg

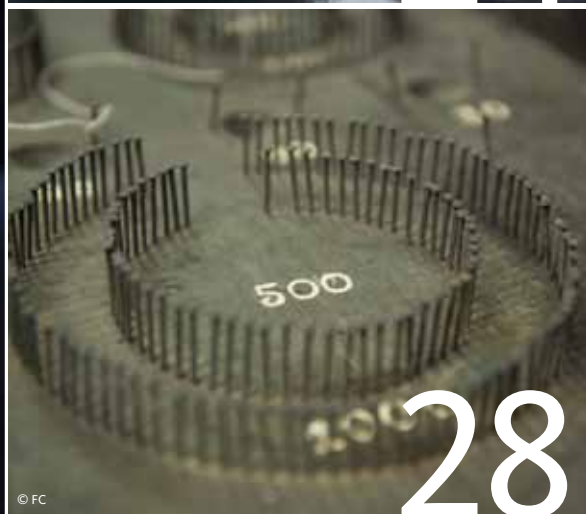
04

10

24

28

12 Zorg toegankelijker maken

Op de website zorgzoeker.be vind je Nederlandskundige huisartsen, tandartsen, apothekers, diëtisten, verpleegkundigen en andere eerstelijnsverleners in de gezondheidszorg. Patiënten vinden er interessante informatie over allerlei thema's zoals palliatieve zorg, kraamzorg en stoppen met roken.

23 Overstromingen in de Vlaamse Rand

In november werden de provincies Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen zwaar getroffen door overstromingen. De extreme regenval was voorspeld en toch was de schade erg groot. De feiten kennen we. Vraag blijft hoe dit altijd opnieuw kan gebeuren en hoe we ons hier- tegen kunnen wapenen.

26 Ik wil de grootste hebben

Groot, groter, grootst. Dat is het credo van X-treme Creations, een bedrijf uit Zaventem dat gigantische opblaasbare voorwerpen maakt waar je niet naast kunt kijken. Een opblaasbare kerk, bar of krik? Het kan.

EN

06 ■ vanassetotzaventem

09 ■ deketting

24 ■ opstap

25 ■ huizentuinen

26 ■ natuurlijk

29 ■ kwestievansmaak

30 ■ beeldverhaal

32 ■ gemengdegevoelens

colofon

RandKrant verschijnt maandelijks op 188.000 exemplaren voor de inwoners van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant | Realisatie vzw 'de Rand' | Hoofdredactie Geert Selleslach | Eindredactie en coördinatie Ingrid Laporte | Vormgeving Jansen & Janssen, Gent | Fotografie Filip Claessens en Kris Mouchaers | Druk Roularta, Roeselare | Redactieadres Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, tel 02 767 57 89, fax 02 767 57 86, e-mail randkrant@derand.be, website www.derand.be | Verantwoordelijke uitgever Jan de Bock, ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel | uit in de Rand wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Criminaliteit steekt regiogrens over

De recente, gruwelijke drievoudige moord op het advocatengezin in Wemmel confronteerde de Vlaamse Rand andermaal met criminaliteit vanuit Brussel. Uit een recente studie blijkt dat criminelen uit Brussel verantwoordelijk zijn voor 30 tot 35 procent van de opgehelderde misdrijven in de Vlaamse Rand.

TEKST Luc Vanheerentals • FOTO Filip Claessens

Het Brusselse

De politiezones die aan het Brussels Gewest grenzen, pleiten eensgezind voor meer samenwerking om deze criminelen aan te pakken, niet alleen tussen politiezones uit de Rand maar ook met de Brusselse. Onlangs vroeg de politiezone AMOW (Asse, Merchtem, Opwijk, Wemmel) ook meer federaal geld om de criminaliteit adequaat aan te kunnen pakken. Overleg moet er echter ook zijn tussen de betrokken politieke overheden. Want als je sommige criminaliteitsfenomenen in het Brussels strengere aanpakt, dreigen deze zich binnen de kortste keren naar de Rand te verplaatsen.

30% uit Brussel

Lieve Vanlinthout (CD&V), burgemeester van Sint-Pieters-Leeuw, bond vorig jaar de kat de bel aan toen na een reeks incidenten van straatgeweld in sommige wijken van Anderlecht de nultolerantie werd ingevoerd. Zij sprak de vrees uit dat de Rand de gevolgen van deze beslissing zou dragen. Vanlinthout bevestigt vandaag 'dat in Sint-Pieters-Leeuw de criminaliteit vanuit Brussel de afgelopen maanden duidelijk is toegenomen. Voor de criminelen uit Anderlecht, Vorst of Ukkel maakt het geen verschil of ze aan de slag kunnen in het Brussels of in het naburige Negenmanneke of Ruisbroek.' Vanlinthout lanceerde een initiatief om tot een overleg te komen

tussen de korpschefs uit de Vlaamse Rand. De groep liet een studie uitvoeren over de uit het Brusselse afkomstige criminaliteit in de Rand. 'De studie over de criminaliteitscijfers in de Vlaamse politiezones die grenzen aan het Brussels Gewest geeft een duidelijke Brusselse connectie van de criminaliteit in de Rand aan. Circa 30 tot 35 procent van de gekende verdachten woont in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zij maken zich in de Vlaamse Rand vooral schuldig aan harde vormen van criminaliteit die de bevolking zwaar treft, zoals gewapende overvallen op handelszaken en inbraken in woningen. Er is ook een gestage stijging merkbaar van diefstallen in handelszaken, zowel de gewone als de meer zwaardere feiten. De snelle wegen in deze regio zijn ideale vluchtwegen voor criminelen,' zegt korpschef Marc Crispel van Sint-Pieters-Leeuw.

Op dit moment bestaat er al heel wat overleg tussen de politiezones. De samenwerking op het terrein verloopt volgens de politie prima. 'Van het ogenblik dat er een of andere calamiteit gesignaleerd wordt, kunnen wij steeds op de naburige zones rekenen. Ook de communicatie tussen de verschillende politiediensten verloopt prima. De politiehervorming heeft op dat vlak veel ten goede veranderd', aldus commissaris Daniel Noens van de politiezone AMOW. Frits Coenen, korpschef van Vilvoorde-Machelen, bevestigt: 'Met het

Communicatie- en Informatiecentrum is een provinciale structuur geïnstalleerd die een helikopterzicht heeft op het hele gebeuren en de patrouilles naar de gewenste sectoren stuurt. Zelfs zonder deze structuren zouden patrouilles van andere zones hier nog onmiddellijk staan.'

Er worden ook gezamenlijke controleacties op touw gezet. 'Maandelijks zijn er controleacties gepland voor het onderscheppen van dieven en andere criminelen. Jaarlijks zijn er ook enkele grotere, interzonale acties. Dat wordt afgesproken in het maandelijks overleg van de korpschefs van Halle-Vilvoorde, waarop ook een vertegenwoordiger van de Brusselse politie aanwezig is. Zo voerde de lokale politie van Sint-Genesius-Rode al een gezamenlijke controleactie uit met de Brusselse zone Zuid, op wegen die de twee gewesten met mekaar verbinden. Ik heb met de korpschef van de zone Zuid ook al gepraat om een dergelijke gezamenlijke actie te organiseren', aldus Marc Crispel. Samenwerking met Brusselse politie bestaat er bijvoorbeeld ook om de veiligheid op de bussen van de Lijn te garanderen.

Het kan beter

'Vaak hebben de politiezones gelijklopende problemen. Het zou niet slecht zijn moesten ze hun veiligheidsplannen beter op mekaar afstemmen', zegt Marc Crispel. De nood aan

gevaar

samenwerking duidt er volgens Frits Coenen op dat de betrokken politiezones in de Vlaamse Rand te klein zijn. 'Fusioneren is de enige oplossing. Ik pleit voor politiezones die met 300 tot 400 politiemensen over de nodige slagkracht beschikken. We zijn bijvoorbeeld te klein om op een aantal veiligheidsterreinen de nodige specialismen in huis te halen. Coenen pleit voor een breed overleg om tot een integraal veiligheidsbeleid te komen. 'De politie van Vilvoorde heeft deze zomer heel wat kritiek over zich heen gekregen in verband met overlast. Dat is echter een maatschappelijk probleem dat onmogelijk alleen door de politie aangepakt kan worden. De overheid moet ook haar verantwoordelijkheid opnemen.'

Relatie met Brussel

Als politiezones uit de Rand het hebben over samenwerking met Brussel gaat het vaak eerst over de samenwerking met het Brussels gerecht 'dat opgepakte misdadigers veel te vlug terug vrijlaat en te weinig straft'. Die situatie is echter aan het verbeteren. 'Ik merk dat de Brusselse parketmensen nu toch bereid zijn om uit hun ivoren toren te komen en de kloof tussen de politie en de burger kleiner te maken, iets wat tot voor enkele jaren onhaalbaar was', zegt Daniel Noens. Frits Coenen bevestigt: 'De samenwerking was

nooit beter. Vroeger was het parket een ver van mijn bed show, nu zijn die mensen bereikbaar en aanspreekbaar. Daarmee is nog lang niet alles opgelost. Wij zouden willen zien dat sommige verdachten minder snel op vrije voeten worden gesteld. De strafuitvoering baart ons nog meer zorgen. Vele veroordeelden zitten hun straf nooit uit.'

Ook de samenwerking met Brusselse politiezones kan beter. 'De informatie-uitwisseling kan beter, gezamenlijke interzonale acties ook. Hiermee komen we als vanzelf bij het

verhaal van onze Belgische staatsstructuur. Dat de overheden nu eens laten zien dat zij bereid zijn de werkelijke problemen aan te pakken', vraagt Crispel. Hierboven citeerden we de alarmkreet van burgemeester Vanlinthout; Crispel geeft een ander voorbeeld. 'Enkele Brusselse gemeenten hebben gezamenlijk de strijd aangeboden tegen malafiden die een huis met hangar kopen en er een garage beginnen. Deze criminaliteit heeft zich naar de Rand verplaatst. Omwille van het complexe, technische aspect was het voor ons niet simpel om daar meteen goed op in te spelen. Het zou aangewezen zijn dat Brussel ons verwittigt als ze met zo'n actie starten.' Een ander thema voor overleg zijn de hogere premies die Brussel zijn agenten betaalt, waardoor velen voor Brussel kiezen en verschillende politiezones uit de Rand met een personeelstekort kampen.

Buitenbeentje

Een van de gemeenten uit de Vlaamse Rand die voluit opteert voor een veel grotere samenwerking met de dichtst bijzijnde Brusselse politiezone is faciliteitengemeente Wemmel. Burgemeester Chris Andries wijst op de te beperkte mankracht waarover Wemmel beschikt om het Brusselse gevaar te bezweren. Zijn gemeente beschikt binnen AMOW momenteel slechts over drie wijkagenten voor 15.000 inwoners; de plaatselijke politiepost is slechts twee uur per dag open. In de praktijk wenden de mensen zich tot Brusselse politiezones. Meer samenwerking met Brusselse politiezones en parket is nodig voor de aanpak van de trouwstoeten uit het Brusselse die Wemmel regelmatig aandoen, de megamanifestaties aan de Heizel, de mobiliteitsproblemen, ... De burgemeester droomt nog steeds om opgenomen te worden in een Brusselse politiezone. 'De afbakening van de zone AMOW werd nooit ter goedkeuring aan de Wemmelse gemeenteraad voorgelegd. Steeds meer plaatselijke verkozenen zijn voorstander van een herziening van de politiezone en zullen in die zin hoogstwaarschijnlijk een dossier overhandigen aan de bevoegde minister', besluit Andries.

FR La criminalité dépasse les frontières régionales

'Parmi les suspects connus commettant des faits criminels dans le Rand, environ 30 à 35 pour cent habite à Bruxelles. Dans le Vlaamse rand, ils se rendent principalement coupables d'attaques à main armée contre des commerces et de cambriolages dans les habitations. On constate également une constante progression du nombre de vols dans les commerces. Marc Crispel, le chef de corps de Sint-Pieters-Leeuw résume bien la situation en signalant que les routes rapides de cette région permettent aux criminels de s'enfuir sans aucune difficulté'. Lieve Vanlinthout, le bourgmestre de Sint-Pieters-Leeuw (CD&V), confirme que la criminalité en provenance

de Bruxelles a fortement augmenté dans sa commune ces derniers mois. Pour les criminels d'Anderlecht, Forest ou Uccle, il importe peu que leur champ d'action se situe à Bruxelles, au Negenmanneke avoisinant ou à Ruisbroek.' Les policiers des différentes zones de police du Rand s'accordent pour dire que la collaboration sur le terrain est très efficace, mais qu'il faudrait encore améliorer la coordination avec les zones Bruxelloises, ainsi qu'avec les décideurs politiques. Bien qu'on ait déjà quelque peu rectifié le tir ces derniers temps, la mise en liberté rapide des criminels demeure une épine au pied des policiers.

Nieuwe woonwijk De Molens

VILVOORDE In Vilvoorde is het stadsvernieuwingsproject De Molens van start gegaan. In een eerste fase zijn de oude Vilvorditgebouwen langs de Schaarbeeklei afgebroken. 'Met die afbraak begint de omvorming van de oude industriële site tot een woonzone', legt burgemeester Marc Van Asch (CD&V) uit. 'De naam De Molens verwijst naar de oude, afgebroken Molens Drie Fontein, die aan de overkant van het kanaal stonden. Rond Pasen wordt ook de stedelijke lagere school voor buitengewoon onderwijs afgebroken, van zodra

het nieuwe schoolgebouw op de Hortecosite klaar is. Begin 2013 zou gestart worden met de aanleg van een centraal plein, ter hoogte van de Harensesteenweg, tussen de Machelenstraat en de Broekstraat. Eens dat plein klaar is, kan gestart worden met de bouw van woningen en appartementen. Van op het plein zal je toegang hebben tot de nieuwe fietsersbrug over het kanaal. De brug wordt een onderdeel van het fietsparcours *Van basiliek tot basiliek* tussen de Vilvoordse Troostbasiliek en de basiliek van Grimbergen.' ■ TD

Jeugd krijgt onderdak

© FC

GRIMBERGEN Het dossier rond het jeugd ontmoetingscentrum in Grimbergen is eindelijk in een stroomversnelling geraakt. De 'witte villa' aan het vliegveld in Grimbergen, die vroeger dienst deed als luchtvaartschool voor Sabena, is gesloopt. Op die plek wordt momenteel het langverwachte jeugd ontmoetingscentrum gebouwd. Als alles goed gaat, opent het centrum in de zomer de deuren. 'De plannen dateren intussen van ongeveer acht jaar geleden en kunnen nu eindelijk worden gerealiseerd', legt schepen van Patrick Vertongen (CD&V) uit. 'Er komen twee repetitielokalen en een aantal bergingen voor muziekgroepjes. Verder komt er ook een vergaderzaal en een polyvalente ruimte. Het is zeker niet de bedoeling dat dit een fuifzaal of jeugdhuis wordt. Er zullen bijvoorbeeld wel eetfestijnen kunnen plaatsvinden. De Grimbergse jeugd raad zal een ontwerp van reglement opmaken en dan zal er overleg gepleegd worden met de buurtbewoners. Het is erg belangrijk dat we van bij het begin goede afspraken maken. Dat zal de werking van het nieuwe jeugd ontmoetingscentrum ten goede komen.' ■ TD

Gemeentelijke boomgaard

HOEILAART De gemeente Hoeilaart heeft voortaan haar eigen boomgaard. Wandelaars en natuurliefhebbers kunnen in de gemeentelijke hoogstamboomgaard Terjansdelle een prachtig stukje inheemse natuur ontdekken. 'Het gaat om een terrein van een hectare waar zowat 50 bomen van oude fruitrassen staan', legt schepen van Milieu Henri Vanderlinden (Open VLD) uit. 'De bomen werden in november 2004 door de Hoeilaartse schoolkinderen

aangeplant. De boomgaard heeft een voorbeeldfunctie. We willen er met de steun van de provincie Vlaams-Brabant de plaatselijke biodiversiteit zoveel mogelijk herstellen, beschermen en behouden. In de boomgaard worden ook een aantal kringlooptechnieken toegepast. Zo leer je wat je met tuinafval kunt doen'. De gemeentelijke boomgaard Terjansdelle is te bereiken via de Waversesteenweg, naast huisnummer 123. ■ TD

demaand ▶

Aan de Dansaertlaan in **Groot-Bijgaarden** is het nieuwe recyclingpark in gebruik genomen. ▶ Soprimat, de beheerder van 16 woonzorgcentra, heeft het oude internaat op Campus **Wemmel** aangekocht om er een nieuw woon- en zorgcentrum met 209 bedden te bouwen. ▶ De Internationale Astronomische Unie

heeft een asteroïde genoemd naar Godfried Pieraerts, de stichter van Volkssterrenwacht Mira in **Grimbergen**. ▶ Het Agentschap Wegen en Verkeer gaat een betere signalisatie voor zwaar verkeer plaatsen op de A12, de grote ring en de E19. Bedoeling is het zwaar verkeer uit de dorpskernen weren. ▶ De muziekaca-

demie van **Meise** wordt in 2011 gerenoveerd. ▶ In 2009 werd er in Vlaams-Brabant 461 kg huishoudelijk afval ingezameld per inwoner, in 2008 was dat nog bijna 473 kg. Dat is ruim 90 kg minder dan het Vlaamse gemiddelde. ▶ Vlaams-Brabant wil in Halle, **Vilvoorde**, **Dilbeek** en **Asse** sociale campussen uitbouwen

Nederlands is een wereldtaal

VLAANDEREN De Nederlandse Taalunie vierde vorig jaar haar dertigste verjaardag. De overheidsorganisatie is een samenwerkingsverband tussen de verschillende landen waar Nederlands gesproken wordt en heeft als voornaamste opdracht het Nederlands te beschermen en te ondersteunen. De Nederlandse Taalunie komt naar aanleiding van haar dertigste verjaardag tot de conclusie dat het goed gaat met het Nederlands. 23 miljoen mensen over de hele wereld spreken Nederlands. Ze wonen vooral

in Nederland, België, Suriname, Aruba, Curaçao en Sint-Maarten. Het Nederlands staat daarmee op de ranglijst van de wereldtalen tussen positie 35 en 40. Wat betreft het gebruik van de talen op het internet, staat het Nederlands zelfs in de top tien. In de toekomst wil de Nederlandse Taalunie via onder meer gratis en betrouwbaar taaladvies Nederlandstalige jongeren enthousiast blijven maken voor hun moedertaal. ■ TD

i Meer informatie over de Nederlandse Taalunie vind je op www.taalunieversum.org

Mollem in miniatuur

ASSE Oud-onderwijzer Gustaaf De Hovre (86) heeft een maquette gemaakt van het dorpsplein van Mollem uit de jaren 30. De Hovre kreeg twee jaar geleden de smaak te pakken, toen hij een maquette in mekaar knutselde van de Sint-Stefanuskerk. 'Aan de maquette van Mollem heb ik een paar maanden gewerkt. Veel van de gebouwen die in de jaren 30 op het dorpsplein stonden, zijn verdwenen. Bijna geen enkel gebouw is nog in zijn oorspronkelijke staat, dus heb ik me moeten baseren op oude foto's en tekeningen. Enkel van de kerk had ik de precieze afmetingen', vertelt Gustaaf De Hovre, 'Sommige gebouwen heb ik ook aan de binnenkant afgewerkt. Daar kruipt flink wat tijd in. De maquettes maak ik van karton, omdat dat heel makkelijk te bewerken is. Het zou mooi zijn indien mijn miniatures ergens een plaatsje zouden krijgen, want in mijn huis beginnen ze aardig wat ruimte in te nemen.' ■ TD

en welzijnsorganisaties onder één dak onderbrengen. ► De politiezone **Wezembeek-Oppem-Kraainem** (Wokra) organiseert in het voorjaar 2011 voor de tweede keer een bevraging bij de inwoners. ► Het gemeentebestuur van **Dilbeek** wil de daken van gemeentelijke gebouwen verhuren om er zonnepanelen op te plaat-

sen. Met de huurinkomsten kan de gemeente goedkope groene stroom aankopen. ► Hallenaar Johan Vencken wil het Vlaamse reuzenerfgoed bewaren en richtte daarvoor de vzw Reuzen in Vlaanderen op. ► De Vlaams-Brabantse parlementsleden van de meerderheidspartijen CD&V, SPA en N-VA dienen begin 2011

in het Vlaams Parlement een resolutie in over het complexe mobiliteitsvraagstuk rond Brussel. Ze vragen de regering om werk te maken van een globaal actieplan. ► De Gedekte Tafel uit **Strombeek-Bever** kreeg de tweejaarlijkse Kraaischuttersprijs van de Werkgroep Vlaamse Actie uit Grimbergen. De prijs bekroont

een handelszaak die zijn communicatie in het Nederlands voert. ► Bloso besliste om in 2011 een 31e Gordel te organiseren. ► Om de toegenomen vraag beter de baas te kunnen, treedt het OCMW van **Sint-Pieters-Leeuw** toe tot de Welzijnskoepel West-Brabant. ► *De Tonnenkuiser* is het nieuwe monument op de roton-

Slapen langs de

SINT-PIETERS-LEEUEW In Ruisbroek, een deelgemeente van Sint-Pieters-Leeuw, wordt momenteel een nieuw hotel gebouwd op de parking langs de E19. Het oude motel had de jongste jaren het imago van een rendez-vous hotel en daar wil uitbater Autogrill Belux van af. De parking zelf en het tankstation kregen de voorbije maanden al een opfrisbeurt. Zo is er nu ook een snel laadpunt voor elektrische voertuigen en de allereerste Quick met drive-in langs de snelweg. 'Het nieuwe hotel zal 75 kamers bevatten, waarvan een aantal met zicht op de

Minder Nederlandstalige gezinnen

HALLE-VILVOORDE Nooit eerder daalde het aantal Nederlandstalige gezinnen in Halle-Vilvoorde als in 2009. Dat blijkt uit de cijfers van Kind & Gezin over de thuistaal van jonge gezinnen, gebaseerd op de taal die de moeder spreekt. Op een jaar tijd daalde in Halle-Vilvoorde het aantal Nederlandstalige moeders met 4,5 %, van 56,6 naar 52,1 %. Deze daling is veel sterker dan de voorbije jaren. Zo was er de voorbije vijf jaar een daling van in totaal 6 %. Drie kwart van die daling situeert zich dus in 2009. De daling verschilt van gemeente tot gemeente, maar op sommige plaatsen nemen de cijfers volgens Kind & Gezin stevige proporties aan. Zo daalde het aantal Nederlandstalige jonge gezinnen in Meise met 10 procent, in Beersel en Wemmel met 9 procent. Zaventem is de enige gemeente zonder faciliteiten

die onder de drempel van 30 % Nederlandstalige moeders is gezakt. 'De daling is geen gevolg van de verfransing van de regio, want die blijft al een paar jaar rond de 25 procent hangen', zegt Ronny Machiels van Kind & Gezin. 'Het heeft vooral te maken met de internationalisering van de bevolking in Halle-Vilvoorde. We mogen deze cijfers niet dramatiseren. Er wordt thuis minder Nederlands gepraat, maar dat wil niet zeggen dat er door de kinderen minder Nederlands gesproken wordt. Kinderen komen ook met andere talen dan die van de moeder in contact, bijvoorbeeld via de vader of in de kinderopvang of de scholen. Uit deze cijfers mogen we dus niet concluderen dat het gebruik van het Nederlands in het algemeen erop achteruitgaat', besluit Ronny Machiels.

■ TD

Bonte Os wordt bezoekerscentrum

OVERIJSE De gemeente Overijse gaat van de Bonte Os een bezoekerscentrum maken. Ze kreeg daarvoor van Vlaams minister van Toerisme Geert Bourgeois (N-VA) 250.000 euro subsidie. 'De Bonte Os is een prachtig historisch gebouw in het centrum van Overijse', licht burgemeester Dirk Brankaer (OV2002) toe. 'We willen er een museum van de Druivenstreek in onderbrengen. Je zal er op een interactieve manier kunnen kennismaken met de geschiedenis van de druif en de Druivenstreek. Vanuit het nieuwe bezoekerscentrum zullen er verschillende wandelingen vertrekken en er komt een toeristische balie waar je allerlei informatie kunt vinden.' De gemeente Overijse wil in de loop van dit jaar werk maken van het nieuwe bezoekerscentrum in de Bonte Os.

de van de Kersterbeek. Hiermee wil **Beersel** zich als lambiekgemeente profileren. ▶ Om de middelen van de brandweer efficiënter te besteden, zijn in Vlaams-Brabant twee grote brandweerzones West en Oost op-

gestart. ▶ De gemeenteraad van **Asse** heeft het licht op groen gezet voor de bouw van twee windmolens op de voormalige Asphaltco-site en aan de Waarbeek in de industriezone van Mollem. ▶ De vernieu-

wing van de oever aan de Oostvaardtdijk langs het kanaal Brussel-Schelde in **Humbeek** is klaar. ▶ Het provinciebestuur besliste om de leegstaande jeugdherberg in het provinciedomein van **Huizingen** te slopen. ▶ **Hoeilaart** sluit met De Lijn een overeenkomst af waardoor Hoeilanders binnen de grenzen van hun ge-

meente gratis met de bus van De Lijn kunnen reizen. ▶ **Tervuren** krijgt binnenkort vier digitale informatieborden die de bewoners beter moeten informeren over kort gemeentelijk nieuws, omleidingen, wegenwerken en activiteiten van verenigingen. Het heeft lang geduurd, maar **Wезembeek-Oppeem** heeft nu toch

snelweg

Zenne, en zal dus naadloos aansluiten bij de omliggende groene zone. Er zullen enkele honderden nieuwe bomen worden aangeplant en de aanleg van taluds en vengebieden moeten het station in zijn omgeving doen opgaan en de geluidshinder voor de hotelgasten beperken', zegt Mario Orinx, general manager van Autogrill Belux. 'Het driesterrenhotel zal een gelijkvloers en één verdieping tellen. We verwachten dat het hotel de deuren kan openen in de herfst van dit jaar. Het de laatste stap in de vernieuwing van de site.' ■ TP

i

Weerman **Frank Deboosere** (52) uit Meise bijt de spits af in onze nieuwe rubriek *deketting*.

Contact houden met de mensen

© FC

zijn eigen gemeentelijke website: www.wezembeek-oppem.be ► De overstromingen van begin november zijn erkend als ramp. ► **Vilvoorde** versnelt de vernieuwing van zijn handelscentrum om zo de concurrentie van het toekomstige megashoppingcentrum in Machelen aan te kunnen. ■ JH

Cultuur

'Ik ben afkomstig van Mechelen en ben met mijn gezin eerst in Strombeek-Bever komen wonen. Daarna zijn we naar Meise verhuisd. In Strombeek merkte ik meteen de grote invloed van het Cultureel Centrum op de mensen uit de buurt. Ik bezoek overigens nog steeds het CC in Strombeek, maar ga ook geregeld naar andere cultuurcentra in de Rand. Die centra zijn belangrijk, want ze zijn de ontmoetingsplaats van veel mensen. Ook voor anderstaligen die er Nederlands leren. Dat is goed omdat ze zich zo kunnen inburgeren.'

Taal en politiek

'Wanneer ik naar een streek ga, dan spreek ik de taal van die streek. Dat uitgangspunt vind ik ook belangrijk in de Rand. Ik merk dat de Rand evolueert en dat er meer en meer Frans wordt gesproken. Mijn moeder was afkomstig van Merchtem. Vroeger hoorde je op de kermis van Merchtem geen woord Frans. Dat is anders vandaag. Die evolutie zie je ook in Vilvoorde of Kapelle-op-den-Bos. Ik ben zelf geen scherpshijper en spreek tijdens mijn fietstochtes naar het werk af en toe Frans. Het gebeurt dat mensen horen dat ik Nederlandstalig ben en dat ze dan naar het Nederlands overschakelen. De communicatie gebeurt eigenlijk heel gemoedelijk. Daarom ga ik ook nog altijd winkelen in een lokaal warenhuis. Zo behoud je het contact met de mensen. Ik vind dat we de hele taalproblematiek niet mogen demoniseren. Inburgering en mensen zich thuis laten voelen, is cruciaal, maar dat wil niet zeggen dat ik de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde niet belangrijk zou vinden. Natuurlijk moet die er komen. De splitsing is een terechte eis. Ik vind ook dat de bevoegdheden in ons land verder geregionaliseerd mogen worden en dat gewesten meer bevoegdheden moeten krij-

gen. Maar ook België heeft zijn plaats en mag blijven bestaan. Ik denk dat veel Vlamingen die mening delen.'

Milieubewust leven

Sinds 2005 rijdt Frank Deboosere met de fiets naar het werk op de VRT. 'Dat doe ik heel bewust. Fietsen is niet alleen gezond, het is ook goed voor de natuur want spaart CO₂ uit; belangrijk gezien de opwarming van de aarde. Ik fiets jaarlijks 7.000 tot 8.000 kilometer, en het regent heus niet zo veel als mensen denken: minder dan tien procent.' Is de fietstocht van Meise naar de Reyerslaan geen hachelijke onderneming? 'Eén keer de grens met Brussel over wordt het een beetje een jungle. Dan klamp ik mijn handen vast aan mijn remmen. In de stad kan je als fietser geen ogen genoeg hebben. Ik val ook zo veel mogelijk op met fluorescerend materiaal en lampjes, zodat de andere weggebruikers mij opmerken. Zeggen dat er niets gebeurt aan de weginfrastructuur, is niet correct. Er worden effectief meer fietspaden en fietsstroken aangelegd. Een goede evolutie die ik toejuich.'

Lievelingsplek

'Over de plaats waar ik het liefst vertoef, moet ik niet lang nadenken, dat is de Volkssterrenwacht Mira in Grimbergen. Daar ben ik al jaren als vrijwilliger actief.'

TEKST Joris Herpol ■ FOTO Filip Claessens

i In onze nieuwe rubriek *deketting* laten we elke maand een bekende of minder bekende inwoner uit de Rand aan het woord over de dingen die hem of haar bezighouden. Hij of zij duidt de volgende randbewoner aan die de ketting mag verder zetten.

Boerenbondvoorzitter Piet Vanthemsche

De grote uitdaging

Tot voor een paar jaar woonde Piet Vanthemsche (55), voorzitter van de Boerenbond, in Groot-Bijgaarden. Nu woont hij aan de rand van randgemeente Dilbeek, op een steenworp van de bij wielrenners bekende Tuitenberg.

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

Het eeuwenoude molengebouw heeft hij knap gerenoveerd tot een gezellig woonhuis. Het is een aangename plek om het diverse en soms ingewikkelde boerenleven in de Rand en het Pajottenland van naderbij te bekijken. 'In de zuidelijke randgemeenten en het Pajottenland heb je nog veel gemengde bedrijven met akkers en rundvee, die flink moeten investeren om rendabel te blijven. In de noorden ooststrand ziet het er anders uit. Daar heb je een meer gespecialiseerde landbouw in onder meer de witloofstreek, er komen intensievere veebedrijven voor en er is een toenemende verstedelijking. Je ziet die verstedelijking in de Rand zo oprukken, terwijl je aan de andere kant af en toe te maken krijgt met nieuwe inwoners die het terrein voor zich alleen willen. Klachten over modder op de weg, tegen windmolens of mensen die zich verschuilen achter zwaar om-

heinde huizen doen de streek geen deugd. Ook de verpaarding laat zich steeds meer voelen. De grondprijzen swingen de pan uit waardoor landbouwers het steeds moeilijker krijgen om te investeren in akkers en weiden omdat ze de aankoopprijs niet meer kunnen terugverdienen. Vergeet niet dat een landbouwbedrijf sowieso al zwaar moet investeren en meestal een zware leninglast torst.'

Verantwoordelijkheid

'De voorbije dertig jaar is vijfenzeventig procent van de boeren verdwenen, maar de huidige productie is nog steeds even hoog. Vergeten we niet dat de intensieve landbouw de basis heeft gelegd voor onze welvaart. Het beeld van de ongeschoolde keuterboer die er maar wat op los ploetert, ligt definitief achter ons. De jonge opvolgers van vandaag zijn veelal hoog opgeleid. Zeker hier in het Pajot-

tenland staan zij open voor diversificatie, zoals bijvoorbeeld de uitbating van vergaderzalen, hoeveverwerking al of niet met thuisverkoop van de eigengemaakte producten, bed & breakfast, maar ook permanent kennis uitbouwen en aan landschapsbeheer doen.'

'De maatschappij staat vandaag anders tegenover de boerenstiel dan vroeger. Nu wordt van ons verwacht dat we meer dan ooit aandacht hebben voor het landschap, voor de biodiversiteit, voor de bodem- en watersamenstelling. Op dat vlak hebben we de voorbije jaren een mooie weg afgelegd, maar het kan nog beter. Toch zien we dat op vijftien jaar 43% minder gewasbeschermingsmiddelen werden gebruikt, of dat de stikstofemissie in diezelfde periode met 69% is gedaald. Veel van onze mensen sluiten tegenwoordig beheersovereenkomsten af voor onder meer akkerrandenbeheer om bijvoorbeeld erosie tegen te gaan, maar ook om

ingen voor de boeren

EN The major challenges facing the farming community

'The number of farmers has declined by 75% over the last 30 years but production levels are currently just as high. Intensive farming provided the basis for our prosperity', according to Piet Vanthemsche, president of the Belgian Farmers' Union (Boerenbond). 'The agriculture and rural development sector is bound to be revamped in due course. The European Union is set to define a new agricultural policy by 2013, thus providing an opportunity to make economic and environmental considerations more compatible with each other.' 'People are now looking to farmers to pay attention to the landscape, biodiversity and the soil and water composition. We have been holding regular meetings with environmental associations for quite a few years now. We have made a lot of progress on that score recently but there is still room for improvement. This of course depends on being able to continue running our farms in agricultural districts, as these are and cannot be other than our primary areas of activity.'

biodiversiteit meer kansen te geven. Dat wordt steeds meer een onderdeel van onze bedrijfsvoering. Als we bovendien meer en beter onderzoek kunnen realiseren en voor goede praktijkvoorbeelden en omscholing kunnen zorgen, zijn we al een eind op de goede weg.'

'Met onze projecten Eco² (Eco kwadraat) en Agro-aaneming creëert de Boerenbond een kader voor landschapsbeheer. Het onderhoud van bermen en kleinschalige landschapselementen als hagen en poelen, gebiedsgericht natuurbeheer in het boerenlandschap, aandacht voor holle wegen en biodiversiteit, ... het maakt steeds meer deel uit van het boerenbedrijf. Geef ons de tijd voor die omschakeling en stel daar een rechtvaardige prijs tegenover. Ook dat is toekomstgerichte diversificatie van inkomsten voor de landbouwers. Voorwaarde is natuurlijk dat wij verder kunnen boeren in land-

bouwgebied, want dat is en blijft ons eerste werktein. Wentel dus de inspanningen die gedaan moeten worden om de vele problemen op te lossen niet alleen af op de boeren.

Landbouw versus natuur

'We zitten al een paar jaar regelmatig rond de tafel met de natuurverenigingen zoals Natuurpunt. We komen tot afspraken over onder meer de bemesting in natuurgebieden. We komen wat dichterbij elkaar over de biodiversiteit in landbouwgebied, ook al zijn er grenzen. Zo is veeteelt zonder maïs echt onmogelijk. Dat trachten we te verzoenen met de doelstellingen voor biodiversiteit. Landbouw in landbouwgebied moet primordiaal zijn en de inzet voor natuur en landschap moet altijd op basis van vrijwilligheid gebeuren. In het probleem van de verpaarding zijn landbouw en ecologie mekaar objectieve bondgenoten, net zoals in ons pleidooi voor familiale bedrijven als ruggraat van de Vlaamse landbouw. Wat dit laatste betreft, zitten we trouwens op dezelfde lijn als de Bond Beter Leefmilieu (BBL) en het Vlaams Overleg voor Duurzame Ontwikkeling (VODO), met wie we samen nadenken over het Europees landbouwbeleid en over de landbouw in ontwikkelingslanden. Ook daar zijn familiebedrijven de toekomst.'

'Op termijn zal er zeker een andere invulling komen voor landbouw en plattelandsontwikkeling. Tegen 2013 zal de Europese Unie een nieuwe landbouwpolitiek uitstippelen. Ik ben voor een sterkere Europese begroting. Als Europa al zijn ambities wil waarmaken, zullen er meer middelen op tafel moeten komen. Voor de boeren lijken rechtstreekse inkomenssteun en voedselzekerheid cruciaal. Daar ligt een kans om bijvoorbeeld de samenhang tussen economie en ecologie te verbeteren. Ik ben een voorstander van Europa omdat we via gerichte sturing door die instelling kansen hebben om de te verwachten lange termijn veranderingen gestalte te geven.'

'Ik ben vragende partij voor een degelijk en menselijk handhavingsbeleid, met concrete normen en doelstellingen die er

toe doen. Voor de stikstofconcentraties (nitraten) in oppervlaktewater zitten we nu aan een normoverschrijding van 28 % van de meetpunten, tegenover meer dan 40 % niet eens zo lang geleden. Binnen vier jaar moet dat opnieuw dalen met 14 %, en nog eens vier jaar daarna zouden we overal de norm moeten halen. Voor fosfaten ligt dat een stuk moeilijker vermits ze langer in de bodem blijven zitten. Maar ook daar werken we aan constante verbetering. Laat de Mestbank haar controles richten op de risicobedrijven en niet overal lukraak metingen uitvoeren. Pas dan een correct handhavingsbeleid toe op de overtreders, zodat je een efficiënt controleapparaat ontwikkelt met meetbare resultaten op het terrein.

Band met streek

'Ik hou van deze mooie streek en de boeren die ze mee gemaakt hebben tot wat ze nu is. Het landelijke karakter van een regio zo vlakbij de hoofdstad was ook voor mij een verrassing toen ik in 1988 van Waregem naar Groot-Bijgaarden verhuisde. Nu ik er middenin woon, kan ik er echt van genieten. Die valleien, de machtige hoeves – die wel meer en meer verlaten worden – en het uitgestrekte glooiende landschap kenmerken deze streek. Ik heb een stevige en hartelijke band met de Rand. Ondertussen heb ik hier al heel wat vrienden gemaakt. De Pajotten hebben een nogal gesloten karakter. Als West-Vlaming kan ik me daar in herkennen. Maar eens je door dat harde oppervlak geraakt, herken je de authentieke, aan de streek verknochte mensen, die je in hun hart sluiten.'

'Met de problematiek van Brussel-Halle-Vilvoorde heb ik weinig voeling. Ik vind het eigenlijk verschrikkelijk dat we mekaar niet meer begrijpen. De Vlaamse en Waalse boeren kunnen het goed met elkaar vinden omdat ze mekaar respecteren. Wie daaraan twijfelt, moet op 21 juli eens een bezoek brengen aan de jaarmarkt van Bogaarden. Als datzelfde respect en wat meer tolerantie van beide kanten zou worden getoond in die BHV-saga zouden er waarschijnlijk minder hindernissen zijn.'

Zorg toegankelijker maken

Je zoekt in Brussel of de Rand een arts, verpleegkundige, kinesist of thuisverzorgende die je in het Nederlands kan helpen én in jouw buurt woont? Surf dan naar www.zorgzoeker.be of bel naar het gratis nummer 1700 van de Vlaamse infolijn. TEKST Gerard Hautekeur ■ FOTO Filip Claessens

Zorgzoeker.be is een van de vele initiatieven van het Huis voor Gezondheid om de zorg toegankelijker te maken en het netwerk tussen zorgverleners te bevorderen.

'De website is in 2008 ontstaan om het aanbod van Nederlandkundige huisartsen, tandartsen, apothekers, diëtisten, verpleegkundigen, verzorgenden en andere eerstelijns-werkers in kaart te brengen en bekend te maken. Ook specialisten en andere diensten op de tweedelijns staan op zorgzoeker, maar die zijn enkel toegankelijk voor de ingelogde zorgverleners omdat wij uitgaan van de centrale positie van de huisarts die de patiënt begeleidt en indien nodig doorverwijst', verduidelijkt Caroline Verlinde, directeur van het Huis voor Gezondheid in Brussel. 'De website is veel meer dan een digitale databank, het is vooral een informatiekanaal en communicatie-instrument voor zowel de zorgverleners

als de burgers. Aan de ene kant zijn er de elektronische nieuwsbrieven voor zorgverleners, aan de andere kant vinden patiënten er interessante informatie over allerlei thema's, zoals palliatieve zorg, kraamzorg en stoppen met roken.'

Grote behoefte

'Mensen uit de Rand doen geregeld een beroep op specialisten die in Brussel zijn gevestigd, terwijl Brusselaars almaar vaker op zoek zijn naar kinesisten, logopedisten, diëtisten en ander paramedisch personeel in de Rand. De website beantwoordt aan een grote behoefte. Niet alleen in Brussel, maar ook in heel wat randgemeenten zoals in Kraainem en Zaventem, wordt het moeilijker om Nederlandkundige hulpverleners te vinden', benadrukt Caroline Verlinde. Het aanbod op Zorgzoeker is gemaakt vanuit het perspectief van de gebruiker. Als je bijvoorbeeld zoekt onder de noemer ouderen,

DE **Pflegeleistung zugänglicher machen**

Immer mehr Menschen in Brüssel und im Vlaamse Rand suchen eine des Niederländischen mächtige Pflegekraft. Die Webseite zorgzoeker.be vom Huis voor Gezondheid bietet eine Übersicht über niederländischsprachige Hausärzte, Zahnärzte, Apotheker, Diätberater sowie Kranken-, Pflege- und Notfallpersonal. 'Pflegekräfte können miteinander in Kontakt kommen, und Patienten finden hier interessante Informationen über allerlei Themen, wie etwa Palliativpflege, postnatale Versorgung und Aufhören mit dem Rauchen', sagt Caroline Verlinde, die Leiterin des Huis voor Gezondheid.

krijg je een overzicht van rusthuizen, poetsdiensten, maaltijden aan huis, diensten voor gezinszorg, tegemoetkomingen voor ouderen en nog veel meer. Ook de sociale kaart van de welzijnsorganisaties uit Vlaams-Brabant is in Zorgzoeker geïntegreerd.

'Tot nu toe heeft één derde van de zorgverleners uit de Rand zich geregistreerd. We hopen dat ook de rest zich inschrijft, zodat patiënten en collega-zorgverleners hen makkelijker kunnen contacteren. In de komende jaren zullen we grotere inspanningen leveren om het zorgaanbod toegankelijker te maken voor kansarmen. Via de zorgverleners motiveren we hen om gebruik te maken van het derde-betalerssysteem, zodat ze enkel het remgeld moeten betalen. Een andere belangrijke doelgroep voor de nabije toekomst zijn de allochtonen.

Netwerken

Het Huis voor Gezondheid is ambitieus. 'We stimuleren netwerken onder Nederlandkundige zorgverleners. Door hen met elkaar in contact te brengen, kunnen zij vlotter informatie uitwisselen en naar elkaar doorverwijzen. De zorgbehoeften worden almaar complexer. Voor één bepaalde aandoening heb je vaak meerdere hulpverleners nodig. Ook op dit vlak biedt het Huis voor Gezondheid ondersteuning. We organiseren multidisciplinaire werkgroepen om de onderlinge informatie-uitwisseling aan te moedigen. We stellen praktische instrumenten en hulpmiddelen ter beschikking, zoals een zorgpad of een zorgtraject. We ondersteunen met heel praktische middelen de samenwerking tussen de thuiszorg en de ziekenhuizen. Als je weet dat er in Brussel alleen al 23 ziekenhuizen zijn met acute diensten is die afstemming geen overbodige luxe. Het Huis voor Gezondheid wil op al die manieren de toegang tot de zorg vergemakkelijken en de kwaliteit bevorderen.'

i info@huisvoorgezondheid.be

AGENDA
JANUARI
2011

Uit

in de Rand

Portugese melancholie

MU
ZIEK

Veertig jaar geleden werd ze in Lissabon geboren.

Nu heeft **Maria de Fatima**

Amsterdam als thuisbasis. Net als Amalia Rodrigues, met wie ze ooit nog het podium deelde, kent ze een turbulent leven. In haar fadovertolkingen hoor je hoe gevoelens zich zowel in positieve als in negatieve zin kunnen ontwikkelen. Toch klinkt ze minder pessimistisch dan de Portugese fadokoningin voor wie na haar dood drie dagen nationale rouw werden afgekondigd. Naast de uitgebreide muzikale en anekdotische terugblik op de bewogen carrière van Rodrigues brengt Maria de Fatima ook enkele eigen nummers. De melancholische saudade sfeer komt het sterkst tot zijn recht in *Naufragio* en *Silencio e Sombra*, die ook te horen zijn op haar cd *Alma*. Ze wordt begeleid door de Portugese gitarist **Daniël Raposo**, de Duitse contrabassist **Felix Hildenbrand** en de Spaanse gitarist **Alex de Gispert**.

VR · 28 JAN · 20.30

Maria de Fatima
zingt Amalia Rodrigues

fadoconcert

Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

Hemelse ambities

EX
PO

De gotische torenspits van **Wim Delvoye** op het dak van de Bozar concurreert met de toren van het Brusselse stadhuis. Hij is beter afgewerkt dan de monumentale stenen torens van de nabij gelegen Sint-Michielskathedraal, al is hij voorlopig – er wordt nog verder aan gebouwd – slechts 17 meter hoog. Ondanks die bescheiden lengte laat de kunstenaar geen twijfel bestaan over zijn ambitie: knockin' on heaven's door. In feite wil hij een ideale stad bouwen. In dit hemelse verblijf zouden alle mensen in de grootste vrijheid en met wederzijds respect hun humanistische dromen kunnen verwezenlijken. De gotische kathedraal beschouwt hij als een schoolvoorbeeld van de nagestreefde harmonie. Jarenlang bestudeerde hij hun architectuur. Voor de vormgeving van zijn toren maakten zijn medewerkers gebruik van de nieuwste technieken. Het cortenstaal is met behulp van laserstralen versneden.

Drie jaar geleden ontwierp hij op dezelfde wijze een metershoge maquette van een complete gotische kapel, die het kroonstuk

vormt van de huidige tentoonstelling in Bozar. Veel zorg is besteed aan de deuren en de ramen zoals blijkt uit de camerabeelden. Ook de binneninrichting maakt een overweldigende indruk. Een hele reeks vervormde kruisbeelden in brons tonen een verwrongen Christus. De crucifixen zijn onderling verbonden met doornenkronen, die de intensiteit van het lijden onderstrepen. In de koninklijke rotonde vormen Daphne en Chloë een bronzen liefdespaar. Door de dynamische verstrengeling van hun lichamen zijn de figuren echter nauwelijks herkenbaar. Spiraalsculpturen van Delvoye duiken ook op in de gelijklopende tentoonstelling van Lucas Cranach. Daar treden ze in dialoog met de religieus geïnspireerde schilderijen van de Duitse kunstenaar. ■ LD

TOT 23 JAN
Knockin' on heaven's door

Wim Delvoye
Sint-Jan-Baptistkerk,
Brussel, Bozar,
www.bozar.be

EX
PO

Hoewel Europa en de Verenigde Staten door de Atlantische Oceaan van elkaar zijn gescheiden, blijven ze op elkaar aangewezen. De levensgrote sculptuur van Gloria Friedman aan de ingang van de tentoonstelling in Tour en Taxis is veelbetekenend.

Haar gipsen figuur is omwachteld met de Amerikaanse en de Europese vlag. Het hoofd is een wereldbol. 'Als de band tussen beide continenten wordt verbroken, is het uit met de Westerse beschaving en stort de hele wereld in', waarschuwt de Duitse kunstenares. 'Op een pedagogisch en historisch verantwoorde manier analyseren we vier fases', licht curator **Elie Barnavie** toe. 'Tot 1783 ontstaan er nederzettingen naar Europees voorbeeld. Vervolgens wordt de band met Europa losser en is er zelfs een soort ontvoogdingsstrijd. De derde fase toont hoe Europa de Verenigde Staten nodig heeft. Europa wordt Amerikaans. Op dit moment trachten beide continenten aan hun relatie een aangepaste invulling te geven.'

Een groot schaalmodel van de Mayflower, die in 1620 tweehonderd Pilgrim Fathers aan land bracht, herinnert aan de stichting van de Plymouth kolonie. Hoewel zij niet de eerste kolonisten waren, worden zij beschouwd als de pioniers van de Verenigde Staten. Dat de verovering van het Westen niet zonder slag of stoot gebeurde, blijkt uit het geweld waarmee Engelsen en Fransen elkaar probeerden uit te schakelen. Ook de inheemse bevolking trachtte haar gronden te verdedigen. In een gerestaureerde wigwam worden de gewoonten en gebruiken van enkele indianenstammen toegelicht. Schrijnend is het verhaal dat **Lalie Douglas**, **Carole Baillargeon** en **Daniel Castongay** vertellen met hun installatie *De-*

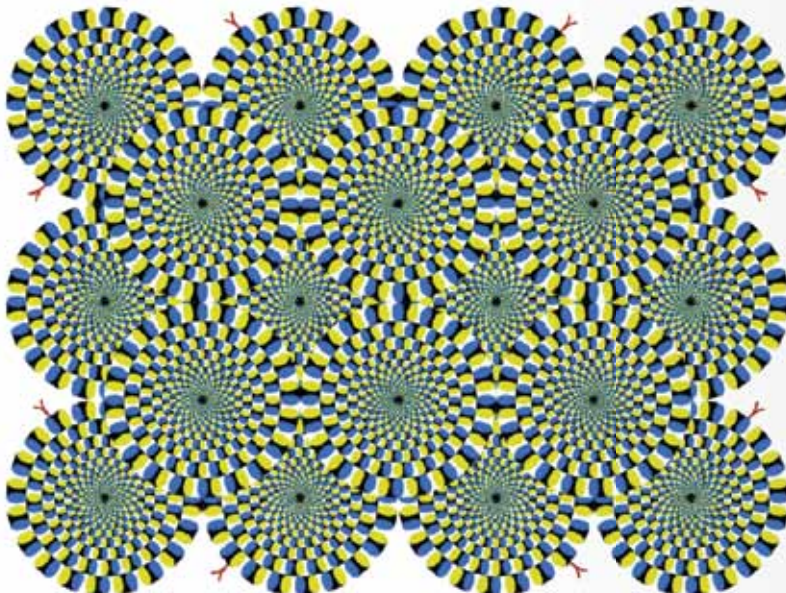
Kruisbes tussen oude en nie

kens van de dood. Om hun zieke kinderen in te duffelen gebruikten de indianenvrouwen de scharlakenrode dekens die ze hadden gekregen in ruil voor bont. Maar de dekens waren besmet met het pokkenvirus zodat hele gemeenschappen werden uitgeroeid.

De *Negerhut van Oom Tom* brengt de slavernij in beeld. Op het retabel, dat **Isabelle de Borchgrave** in navolging van de vroegere beeldsnijders van religieuze kunst ontwierp, flankeren de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de Liberty Bell, die symbool staat voor de Amerikaanse onafhankelijkheid en vrijheid, elkaar.

Door een roestige deur verlaat de bezoeker Europa. Een vrijheidsbeeld verwelkomt hem in de Nieuwe Wereld. De Antwerpse kunstenaar **Sven 't Jolle** transformeerde een 19e eeuwse doek van opstandige Italiaanse arbeiders, dat model stond voor de film 1900 van Bertolucci, in een protesttafereel van de global village people. Verschoppelingen en armen, die toch van de welvaart willen proeven, zochten hun heil overzee. Een schaalmo-

Illusie en misleiding

VOR
MING

Hoe vaak worden we niet door onze zintuigen bedrogen? **Jean-Paul Van Bendegem** van de afdeling Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen aan de Vrije Universiteit van Brussel tracht in zijn namiddaglesing een antwoord te vinden op de vraag waarom wij ons zo vaak vergissen. Twee lijnen van dezelfde grootte lijken verschillend als de uiteinden niet op dezelfde manier afbuigen. Hoe misleidend zijn onze ogen? Of moeten we een verkeerde interpretatie aan onze hersenkronkels toeschrijven? Ook onze oren blijken niet altijd even betrouwbaar. We vangen geluiden op die er niet zijn of menen stemmen te herkennen die in feite van vreemde buitenstaanders afkomstig zijn. Naast de optische en akoestische illusies wordt in-

tuiving uwe wereld

del van *Belgenland*, het grootste trans-Atlantische passagiersschip van de Red Star Line toont in welke omstandigheden gelukzoekers vanuit Antwerpen naar de Verenigde Staten uitweken. Welke de specifieke redenen waren van hun vertrek kan worden nagelezen in hun brieven.

Hoe de *American way of life* het naoorlogse Europa veroverd wordt rijkelijk geïllustreerd in de kijk- en luisterhoeken, waar zelfs de hele geschiedenis van de popmuziek aan bod komt. Grootse decors en interactieve installaties, met ogen die je in alle richtingen volgen, dragen bij tot het attractieve gehalte van de tentoonstelling. Voor de kinderen is een apart parcours ingericht. ■ LUDO DOSOGNE

TOT 9 MEI Amerika: dit is ook onze geschiedenis

Brussel, Tour & Taxis,
www.tourtaxis.be

gezoomd op de cognitieve illusies, waar ons vermogen om correct en helder te redeneren zwaar op de proef wordt gesteld. Misschien kan onze evolutionaire geschiedenis het gezichtsbedrog en de foutieve luisterinterpretatie verklaren. Van Bendegem is wiskundige en wetenschapsfilosoof. Hij beschouwt zichzelf als een spiritueel atheïst die de logica en de wetenschap als richtsnoer neemt. ■ LD

DI · 11 JAN · 14.00 Optische, akoestische en cognitieve illusies

prof. dr. Jean Paul Van Bendegem
Sint-Ulriks-Kapelle,
Kasteel La Motte,
02 466 20 30

Weg met de dichters

THEA
TER

Waren alle wegen maar met gedichten geplaveid, het stadsleven zou minder stresserend zijn. De woorden zouden ook niet wegwaaien naar duffe hoekjes in drukke bibliotheken. **Geert Van Istendael**, **Miriam Van Hee** en **Jean-Pierre Rawie** ontsluiten eind januari hun dichtersziel in het FeliXart Museum. **Edith Ringnald**, de laatste vrouw van Simon Vinkenoog, omkadert hun optreden met poëtische doordenkers. Geert Van Istendael debuteerde als dichter in het begin van de jaren tachtig, toen hij nog verslaggever was bij de openbare omroep. Zijn humanistische poëzie vormt een tegenwicht voor de desastreuze modernisering van de geïndustrialiseerde wereld. Na de bundel *De iguanodons van Bernissart* bracht hij *Plattegronden* en *Het geduld van de dingen* uit. Miriam Van Hee schrijft over gevoelens zonder sentimenteel te worden. Toch wordt ze overrompeld door weemoed en verlangen. De Groningse dichter Jean-Pierre Rawie bundelde tien jaar geleden zijn mooiste liefdesgedichten onder de veelbelovende titel *Wij hebben alles nog te goed*. Presentatrice Edith Ringnald was twintig jaar de geliefde van Simon Vinkenoog. Op het moment dat hij stervende was, weigerde ze hem aan te kijken zodat ze zijn wanhopige laatste blik niet met zich zou moeten meedragen. ■ LD

ZA · 29 JAN · 18.00 Weg met dichters

Drogenbos, FeliXart Museum,
www.felixart.org

Pinguïns met een ei

Pinguïns zijn veruit de populairste Zuidpoolbewoners. Door hun fysionomie laten ze zich makkelijk vergelijken met de mens. De parallel tussen mensen- en diereन्द्रag was dan ook één van de uitgangspunten voor het toneelstuk *Vaders en eieren*, geschreven door **Heleen Verberg** en **Peter De Graef**. Een pinguïnmantje volgt het vrouwtje dat hij begeert door zeeën en oceanen tot ze ver weg van de Zuidpoolstranden. Het vrouwtje doet eerst nog wat moeilijk, maar kiest uiteindelijk een ei voor haar geld. Eens dat ei op komst is, beginnen de conflicten en onenigheden die wel eens voorkomen binnen een huwelijk. De voorstelling gaat dus op een bijzondere manier over verliefdheid, verleiden en kindjes maken – met die bijzonderheid dat het bij de pinguïns de vader is die het ei uitbroedt en de moeder die op zoek moet naar voedsel. Vooral over de uitvoering van die taken lopen de visies uiteen. De tekst is tegelijk poëtisch en humoristisch en na het (open) einde blijven de toeschouwers letterlijk en figuurlijk met een ei zitten: het ei dat de pinguïns hebben achtergelaten. Wat moeten we daarvan denken? **Tristan Versteven** en **Brechtje Louwaard** willen in de zaal de intimiteit behouden van de schoolvoorstellingen die in de klas werden gespeeld. ■ MB

ZA · 29 JAN · 19.30 Vaders en eieren

Het Banket
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

Mijnwerkers uit Galmaarden

Het station en verschillende monumenten in de gemeente Galmaarden herinneren aan de mijnwerkers uit het Pajottenland. In deelgemeente Tollembeek staat een grote mijnwerkerslamp, in deelgemeente Vollezele prijkt een bronzen mijnwerkersbuste. Kunstenaar Luc Van Ruyssevelt ontwierp *de mijnwerker*, een half zittend half liggend beeld van een mijnwerker die steenkolen aan het kappen is. Dit monument staat links van het station in Galmaarden. De architectuur van het station uit 2000 staat in het teken van het mijnverleden. Het bescheiden mijnwerkersmuseum bevindt zich in de wachtzaal van het station. De vitrinekasten bevatten diverse gebruiksvoorwerpen van de mijnwerkers. In de hangkasten vind je onder meer foto's van vieringen van Sint-Barbara, de patrones van de mijnwerkers. Het museum werd ingericht door vzw De Mijnwerker uit Galmaarden. Ook de drie monumenten werden geschonken door deze vereniging, die een hommage brengt aan de vele kleine boeren uit het Pajottenland die ondergronds gingen. Ze beseften dat het hard labuur was en niet gezond, maar in de mijnputten van de Borinage konden ze goed geld verdienen. Het waren 'fossemannen en niks anders' schreef Herman Van Dormael in zijn boek over de mijnwerkers uit de streek. ■ GH

i Het mijnwerkingsmuseum is toegankelijk tijdens de openingsuren van het station, tijdens werkdagen en enkel in de voormiddag.

Foto's met bijzondere sfeer

EXPO

Als eigenzinnige fotografe dompelt **Rebekka Vanderhaeghen** (*1984 Asse) de nieuwsgierige kijker onder in haar mysterieuze droomwereld. Soms met oogstrelende shots; vaker nog met brutale portretten. In haar nieuwste reeks toont ze haar *Muzen*. Uit haar *Salon Boudoir* plukte ze de meest intrigerende foto's zodat de bezoeker een representatief overzicht krijgt van haar hele oeuvre. 'Ik creëer telkens een bijzondere atmosfeer', legt ze uit. 'Vaak focus ik op de donkere zijde. Licht heeft een dominante functie. Ook de schilderkunst heeft veel invloed uitgeoefend. Ik groeide op in een wereld van passie en hartstocht. Mijn moeder, Kaat Tilley, attendeerde me op al het mooie. Ik hou van wit en zwart. Nooit zul je op grijs stoten.' Haar studies aan Sint-Lucas in Brussel heeft

ze voortijdig beëindigd. Na twee jaar opleiding hield ze het voor bekeken. Liever laaft ze zich aan andere grote fotografen zoals Ellen von Unwerth, Walker Evans of Erwin Olaf. Fragiel en luguber oogt de reeks *Pur Sang*. Het bloed sijpelt op onverwachte plaatsen. De erotische foto's hebben een droefgeestige ondertoon. Melancholische oprispingen en emotionele ontladingen worden theateraal uitvergroot. Vorig jaar werd ze weerhouden voor de Canvas Collectie. ■ LD

14 TOT 24 JAN
Rebekka Vanderhaeghen
Zellik, CC Asse,
02 466 78 21

OPERA

Kan de mens zijn zinnelijke begeerten bedwingen? Of laat hij de wellust en het lichamelijke genot zegevieren? Het bloed van de gekruisigde neutraliseert de zintuiglijke ontsparingen.

Weg naar paradijs is krom

Romeo Castellucci

In opdracht van de Munt neemt de Italiaanse theatermaker **Romeo Castellucci** met *Parsifal* voor de eerste keer een opera onder handen die nauw aansluit bij zijn recente, eigenzinnige bewerking van Dantes *Divina Comedia*. Opnieuw wordt na een strijd tussen Goed en Kwaad de morele orde ondermijnd en lijken de gevolgen catastrofaal.

Het ascetische ideaal is door de graalriders, die pretenderen dat ze de zuiverheid nastreven, moeilijk te bereiken. Amfortas wordt verleid door de vrouwen, die Klingsor met kwaadaardige bedoelingen tevoorschijn

heeft getoverd. De wonde die hij hierbij oploopt, kan volgens het orakel enkel door een 'reine dwaas' worden verzorgd. Op weg naar de graalburcht wordt Parsifal echter zelf bedreigd door de listige Kundry. Hij laat zich niet van de wijs brengen. Wanneer Klingsor de heilige lans naar hem werpt, blijft dit wapen boven hem zweven. Hij vangt het en haast zich, overmand door medelijden, naar de zieke Amfortas. De graalkoning, Klingsor en Kundry worden na jaren van bezinning en boete uiteindelijk gered.

Romeo Castellucci verdiepte zich in de commentaren van Nietzsche op deze opera.

Halve eeuw danskrakers uit hitfabriek

MU
ZIEK

Stevie Wonder, The Temptations, Diana Ross & The Supremes, Marvin Gaye, The Jackson Five, ... De lijst van artiesten die dankzij de Motown hitfabriek uit Detroit uitgroeiden tot soullegendes lijkt eindeloos. De platenmaatschappij Tamla Records werd op 12 januari 1959 in Detroit opgericht door songschrijver Berry Gordy. Spoedig veranderde hij de naam in Motown (Motortown), waarmee gezinspeeld werd op het belang van de auto-industrie in deze stad. R&B, blues, gospel en jazz werden zodanig vermengd dat zowel blanken als zwarten er zich in konden terugvinden. Het label beschikte over een eigen studioband, The Funk Brothers. Elk instrument is evenwaardig in het klankspectrum. In het begin van de jaren 70 verhuisde Motown naar Los Angeles. Later werd het bedrijf ingelijfd in de Universal Music Group.

Sandrine, Brahim, Elke Bruyneel, Jim Cole en zijn zeskoppige band bewijzen met hun Motowncovers dat ze voor de oorspronkelijke uitvoerders zeker niet moeten onderdoen. Stevige dansschoenen zijn niet overbodig. ■ LD

VR · 21 JAN · 20.30
50 jaar Motown

Sandrine, Brahim, e.a.
Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

Die beweerde dat Wagner op het einde van zijn leven de mystieke toer opging. De graalridders zijn vanuit deze optiek te vergelijken met een religieuze gemeenschap. Vooral voor ze het geheim van de spirituele liefde doorgronden, willen sommigen eerst nog experimenteren met de zintuiglijke liefde. De weg naar het paradijs is niet recht maar krom. Wie de verlokkingen niet kan weerstaan, belandt in het Purgatorio. Het zuiveringsproces kan lang duren en biedt geen garantie voor een ticket naar de verkwikkende heerlijkheid die van de graal wordt verwacht.

'We baseren ons niet op stereotypen', zegt de regisseur. 'Verwijzingen naar christelijke en heidense rituelen worden in de voorstelling gemixt. Wagner componeerde de opera als een Bühnenweihfestspiel, een kerstspel dat in volle winter het lengen van de dagen aankondigt. De natuur speelt in dit metafysische stuk een belangrijke rol. Tweehonderd figuranten zorgen voor een massa op de scène, die de hele mensheid vertegenwoordigt.' Als beeldend podiumkunstenaar was Romeo Castellucci en zijn Societas Rafaella Sanzio reeds verschillende malen te gast op het Kunstenfestivaldesarts met delen uit zijn *Tragedia Endogonia*. ■ LUDO DOSOGNE

27 JAN TOT 20 FEB
Parsifal

Brussel, De Munt, www.demunt.be

Prinselijke identiteitscrisis

THEA
TER

Hoe geraak je uit de kelder als je de trap niet vindt? De opgesloten *kleine prins* in de familievoorstelling van het Gentse Kollektief D&A ziet geen uitweg. Hij is zo verward dat hij zelfs zijn naam is vergeten. Een dokter-pedagoog snelt ter hulp en de jongen hoopt bevrijd te worden. Wanneer blijkt dat zijn therapeut niet vertrekt van zijn creatieve talenten of zijn ongerepte ziel, maar hem enkel snel en efficiënt wil klaarstomen voor de troon belandt hij in een nog groter geestelijk isolement. Doordat hij zich moet schikken naar de eisen van de volwassene verliest hij zijn kinderlijke verwondering. Dit psychologisch onderbouwd verhaal past in de traditie van Kaspar Hauser en *L'enfant sauvage*. Het acteursduo **Steven Beersmans** en **Koen Moresz** en muzikant **Stefan Wellens** laten echter de romantiek zegevieren. ■ LD

ZA · 8 JAN · 19.00
Kollektief D&A

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

Verbaal duel over multiculturele samenleving

THEATER

Vooroordelen over andere culturen houden ook in een multiculturele samenleving hardnekkig stand. Dat is koren op de molen van stand-upcomedians, die het chaotische stadsleven onder de loep nemen.

Onder de vleugels van Behoud de Begeerte profileren **Tom Naegels** en **Mounir Ait-Hamou** zich als Geletterde Mensen met tragikomische trekjes. Ze spreken een verschillend dialect – Antwerps en Brussels-Marokkaans – maar begrijpen elkaar, al veinzen ze op het podium het omgekeerde.

Op een YouTube filmpje zingt Tom Naegels over een Marokkaan, die tien kinderen heeft en een geit. Wanneer de man zich in zijn nieuwe thuisland te goed doet aan pistolets met choco krijgt hij het na verloop van tijd aan zijn lever. Ook Mounir Ait-Hamou is niet op zijn mondje gevallen. Hij heeft het over Bounties en Magnum Gold. Het bruine laagje van het eerste snoepje bedekt een witte ondergrond en staat symbool voor mensen met een donkere huidskleur die zich als blanke ge-

dragen. De grote ijsstick oogt wit aan de buitenkant maar is bruin vanbinnen. Het doet hem denken aan blanken die Arabieren imiteren. Ze wonen in enclaves, bijvoorbeeld op een rots in Monaco. Hun barbecues delen ze uitsluitend met andere blanken. Over hun contacten met andere culturen schrijven ze boeken om op televisie te komen en films te realiseren. In de generiek bedanken ze mensen met Marokkaanse namen die Mounir Ait-Hamou niet eens heeft opgemerkt.

Tom Naegels relateert in dit meertalig, verbaal duel gewoontegetrouw zichzelf. In een recente krantenbijdrage trok hij van leer tegen de klasse van columnisten en stand-upcomedians, die hij gedegenereerd vond. Hij voelt zich solidair met de gelukzoekers, die duizenden kilometers hebben gereisd om zich in ons land te vestigen. Zijn autobiografische roman *Los*, waarin hij onder meer inzoomt op de rellen die enkele jaren geleden in de allochtonenwijken van Borgerhout uitbraken, werd verfilmd door Jan Verheyen. Hoe hij de jongste tijd tegen multiculturele samenlevingsproblemen aankijkt, kun je lezen in zijn recentste roman

Beleg of Hoe mijn lief mij bedroog met een Masai en hoe dat ons huwelijk in gevaar bracht.

Mounir Ait-Hamou is drie jaar jonger. Na een korte carrière in de hiphopwereld schakelde hij over naar de film. Op aandringen van zijn vrienden nam hij deel aan de auditie voor de film *Les Barons*. Regisseur Nabil Ben Yadir engageerde hem voor de rol van Aziz, een jonge Brusselse Marokkaan. Het succes van deze prent slaat nu over op dit literaire duel. ■ LUDO DOSOGNE

Tom Naegels & Mounir Ait-Hamou

VR · 14 JAN · 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO · 27 JAN · 20.30

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

Als opgejaagd wild

THEATER

Grijnslachend bestookt **Jeroen Leenders** zijn publiek met snedige opmerkingen en dooddoeners. Over een hele resem maatschappelijke excessen wil hij zijn mening kwijt. Vaak weet hij echter zelf niet hoe het met onze samenleving verder moet. Hij kent de geformatteerde betogen van de politici uit het hoofd, maar hij tapt liever uit andere vaatjes. Drie jaar geleden toerde hij nog als taxichauffeur door Antwerpen. Na de winst op de Brusselse Beurs won hij op Cabaretteske in Eindhoven de *Gouden Kabouter*. In eigen land werd hij finalist van Comedy Casino. Op het Leids Cabaret Festival overvleugelde hij al de overige kandidaten.

In *Sorry, ik ben Jeroen Leenders* snijdt hij de grote onderwerpen aan. De presentatoren van een talkshow dringen hem in het nauw zodat hij aan een afmattend kruisverhoor wordt onderworpen. Hij voelt zich opgejaagd wild. Geen enkele jager zou hem sparen. Hij had immers bij een vorige tocht hun ziel blootgelegd. En daar kon niemand om lachen. Zo lang hij nog niet de status van Beken-de Vlaming heeft, opent en eindigt hij zijn show met een beleefd 'sorry!' ■ LD

WO · 19 JAN · 20.30

Sorry, ik ben Jeroen Leenders

Jeroen Leenders

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

PO DIUM

THEATER

VR · 7 JAN · 20.30

Lucifer

Theater Zuidpool
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

ZA · 8 JAN · 19.00

Prins

Kollektief D&A
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DO · 13 JAN · 20.30

Naamloze gebeurtenis

De Sprook
Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

DO · 13 JAN · 20.30

Embrasse

Productiehuis Brabant/ Brasart/
Leen Braspenning
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

Tom Naegels & Mounir Ait-Hamou

VR · 14 JAN · 20.30

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

DO · 27 JAN · 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR · 14 JAN · 20.30

Almschi

Skagen & Octopus solisten
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

14, 15 EN 16 JAN · 20.00 EN 15.00

Ontkoppeld

Kris Kras
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

ZA · 15 JAN · 20.15

The Brodsky concerts

Kris Defoort en Dirk Roofthoof
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO · 19 JAN · 20.30

Het Lortchersyndroom

Warre Borgmans, Dimitri Leue &
Antoon Offeciers
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

VR · 21 JAN · 20.30

Cicadas

Mathias Sercu, Pascale Michiels en
Bert Verschuere
Linkebeek, CC de Moelie, 02 380 77 51

VR · 21 JAN · 20.30

De ballade van de Grote Hand

Theater De Spiegel
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZA · 22 JAN · 20.30

De koning sterft

't Arsenaal
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

Vasio-Levsky, balkanbusiness

Bad van Marie

WO · 26 JAN · 20.30

Sint-Ulriks-Kapelle,
Kasteel La Motte, 02 453 17 07

ZA · 29 JAN · 20.30

Hoeilaart, Kasteelhoeve, 02 657 05 04

28, 29 EN 30 JAN · 20.00 EN 15.00

Duideduidi

Brussels Volkstejoeter
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

KIDS

DI · 4 JAN · 15.00

Knoester

familiefilm
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

WO · 5 JAN · 15.00

Faar 7

Theater Droommolen
Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

DO · 6 JAN · 15.00

Toy Story 3

familiefilm
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZA · 15 JAN · 19.00

Kwak

Theater Froe Froe
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

Sneeuw!

Sprookjes en zo

WO · 12 JAN · 15.00

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO · 16 JAN · 15.00

Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

ZO · 23 JAN · 11.00, 14.30 EN 17.00

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

ZA · 22 JAN · 19.30

Carrousel des moutons

D'irque & Fien
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZA · 22 JAN · 20.00

Papa Haydn, vlegel Mozart

Michael Pas, Anne Cambier e.a.
Tervuren, GC Papeblok, 02 768 03 00

ZO · 23 JAN · 10.30

Mama Moe en de Kraai

familiefilm
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO · 23 JAN · 11.00

De vis op het droge

Poppentheater Irene Laros
Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

ZO · 23 JAN · 15.00

lep!

familiefilm
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

ZA · 29 JAN · 19.30

Vaders en eieren

Het Banket
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

HUMOR

ZA · 8 JAN · 20.15

Terra Rare

De Frivole Framboos
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO · 19 JAN · 20.30

Sorry, ik ben

Jeroen Leenders

Jeroen Leenders
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZA · 15 JAN · 20.30

Kommil Foo De Luxe

met Orquesta Tanguedia
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DANS

ZA · 8 JAN · 20.30

The space in between

Pro Arte
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

DO · 13 JAN · 20.30

Ontspringen, die dans

Sylvie Huysman
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

28 EN 29 JAN · 20.30

The fault lines

Meg Stuart / Philippe Gehmacher /
Vladimir Miller
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

LITERATUUR

ZA · 29 JAN · 18.00

Weg met dichters

Drogenbos, FelixArt Museum,
www.felixart.org

Sneeuw! (12, 16, en 23/01)

Lucifer (7/01)

Vaders en eieren (29/01)

© CIEN SCHELKENS

MU ZIEK

Soulsister

DO · 13 JAN · 20.00

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

20 EN 21 JAN · 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

VR · 14 JAN · 20.30

Guy Swinnen

Tapijtconcert

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

VR · 14 JAN · 20.30

Will Tura

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

ZA · 15 JAN · 20.30

Ode aan de vrouw

Peter Van Laet
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

DO · 20 JAN · 20.30

Picture of you

Iza
Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

VR · 21 JAN · 20.00

Jo Lemaire

Meise,
GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

VR · 21 JAN · 20.30

Percussive sjow!

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

VR · 21 JAN · 20.30

50 jaar Motown

Sandrine, Brahim, e.a.
Zellik, CC Asse,
02 466 78 21

ZA · 22 JAN · 20.15

Raymond 60 jaar

Raymond Van Het Groenewoud
Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

ZA · 22 JAN · 20.30

Tu y yo

Esmé Bos en Bart Voet
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZO · 23 JAN · 20.30

Gesloten hart (ode aan Wannes Van de Velde)

Lucas Van den Eynde,
Kathleen Vandenhoudt e.a.
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

27 EN 28 JAN · 20.30

Terre Rare

Frivole Framboos
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

VR · 28 JAN · 20.30

Maria de Fatima zingt Amalia Rodrigues

fadoconcert
Zellik,
CC Asse, 02 466 78 21

ZA · 29 JAN · 20.00

Djangofollies

Basily Family
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

ZA · 29 JAN · 20.15

Mama Africa

Tutu Puoane & het Brussels
Jazzorchestra
Alseberg,
CC de Meent,
02 359 16 00

KLASSIEK

ZA · 8 JAN · 20.30

Nieuwjaarsconcert

Belgische Kamerfilharmonie
Vilvoorde,
CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZO · 16 JAN · 11.00

Aperitiefconcert

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

ZO · 16 JAN · 11.00

Tears of Joy

Zefiro Torna
Dilbeek,
CC Westrand,
02 466 20 30

ZO · 23 JAN · 11.00

El Fuego

Meise,
GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

ZO · 30 JAN · 11.00

Veronika Iltchenko

Debussy, Scriabin & Rachmaninov
Zellik,
CC Asse,
02 466 78 21

FI LM

Illégal

DI · 4 JAN · 20.30

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

WO · 12 JAN · 20.30

Overijse,
CC Den Blank,
02 687 59 59

Zot van A.

WO · 5 JAN · 20.30

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

DI · 11 JAN · 20.30

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

MA · 31 JAN · 15.00

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

ZO · 9 JAN · 20.00

La teta asustada

Alseberg,
CC de Meent,
02 359 16 00

DI · 11 JAN · 20.30

Pulsar

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

DO · 13 JAN · 20.30

Verdwaald in het geheugenpaleis

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

DI · 18 JAN · 14.00

Dossier K

Meise,
GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

DI · 18 JAN · 20.30

The American

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

DI · 18 JAN · 20.30

Immortal beloved

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

WO · 19 JAN · 20.30

Eat pray love

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

Guy Swinnen (14/01)

Des hommes et des dieux (20 en 26/01)

La teta asustada (9/01)

Des hommes et des dieux

DO · 20 JAN · 15.00 EN 20.00

Wezembeek-Oppem,
GC de Kam, 02 731 43 31
WO · 26 JAN · 20.30
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

Turquaze

VR · 21 JAN · 20.00

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24
DI · 25 JAN · 20.30
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

DI · 25 JAN · 20.30

The social network

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

MA · 31 JAN · 20.30

Benda Bilili

Grimbergen,
CC Strombeek,
02 263 03 43

EX
PO

7 JAN TOT 11 FEB

10 Radicals

Grimbergen,
CC Strombeek, 02 263 03 43

14 TOT 24 JAN

Rebekka Vanderhaeghen

Zellik, CC Asse,
02 466 78 21

14 TOT 31 JAN

Zinloos geweld, teken(ingen) des tijds

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

TOT 16 JAN

Maria Dukers

Drogenbos,
Felixartmuseum,
02 377 57 22

TOT 16 JAN

Calopteryx – natuurfotografie

Alseberg,
CC De Meent,
02 359 16 00

TOT 23 JAN

As time goes by

Julien Coulommier
Asse, De Ziener,
02 452 77 86

TOT 23 JAN

Knockin' on heaven's door

Wim Delvoye
Brussel, Bozar,
www.bozar.be

TOT 30 JAN

A story of deception

Brussel, Wiels,
02 340 00 50

TOT 31 JAN

Robert Van Brustum

Wezembeek-Oppem,
GC de Kam,
02 731 43 31

31 JAN TOT 14 FEB

Mooi

Dilbeek,
CC Westrand,
02 466 20 30

TOT 25 APR

Be a star

Brussel, Atomium,
www.atomium.be

TOT 9 MEI

Amerika: dit is ook onze geschiedenis

Brussel, Tour & Taxis,
www.tourtaxis.b

VOR
MING

MA · 10 JAN · 19.30

De terugreis van Marco Polo

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DI · 11 JAN · 14.00

Optische, akoestische en cognitieve illusies

prof. dr. Jean Paul Van Bendegem
Sint-Ulriks-Kapelle,
Kasteel La Motte, 02 453 17 07

DI · 25 JAN · 14.00

Is Obama halverwege?

hoogleraar Bart Kerremens
Sint-Ulriks-Kapelle,
Kasteel La Motte, 02 453 17 07

WO · 26 JAN · 20.00

Nepal, nergens dichter bij de hemel

Dirk Rosseel
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

OP
STAP

ZO · 9 JAN · 14.30

Winterse kouterwandeling

Mollem, Sint-Stefanuskerk,
02 452 54 39

ZA · 22 JAN · 8.00

Kerselaartocht

Overijse,
Sint-Martinuscollege,
0476 40 51 74

ZO · 23 JAN · 14.00

Nieuwjaarswandeling in het Zoniënwoud

Sint-Genesius-Rode,
Middenhut,
0476 48 80 12

VA
RIA

VR · 28 JAN · 20.00

Boesdaalquiz

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve,
02 381 14 51

27 JAN TOT 20 FEB

Parsifal

Brussel, De Munt,
www.demunt.be

UiT in de Rand

Op www.uitderand.be verneem je wat er in de negentien gemeenten van de Vlaamse Rand allemaal te beleven valt op sociaal-cultureel gebied. Je kunt er perfect een avondje uit mee plannen. Naast theater, muziek, dans, enzovoort, vind je er ook de activiteiten van tal van verenigingen. Organisaties die hun activiteiten bekend willen maken, kunnen die trouwens zelf in de UiTdatabank invoeren via www.uitdatabank.be

Mooi (31/01 tot 14/02)

Nepal, nergens dichter bij de hemel (26/01)

De agenda wordt samengesteld met gegevens uit de UiTdatabank. Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de agenda, moeten ons hun informatie anderhalve maand voor het verschijnen ervan bezorgen. Je kunt de gegevens mailen naar randkrant@derand.be, per brief sturen naar ons redactieadres (RandKrant – UiT in de Rand Agenda, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) of invoeren in de UiTdatabank via www.uitdatabank.be. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de gemeenschaps- en cultuurcentra in de Rand. Om voor plaatsing in aanmerking te komen, worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de Rand. Het volledige vormingsaanbod van Arch'educ vind je op www.archeduc.be.

Geef zelf je activiteit in!
UiTdatabank.be

Choreografe Sylvie Huysman groeide op in Sint-Pieters-Leeuw. Met haar voorstelling *Bonnie-attempts / pas de deux (Ontspringen, die dans)* staat ze in CC Westrand in Dilbeek, het centrum waar ze als kind haar allereerste voorstellingen zag. TEKST Ines Minten · FOTO Filip Claessens

Een kijkdoos met dans, theater en film

Bonnie-attempts / pas de deux (Ontspringen, die dans) van Sylvie Huysman

Bonnie-attempts combineert dans, film en theater, wat in de eerste plaats sterke beelden oplevert, maar evengoed plaats laat voor een gezonde dosis absurde humor. 'De voorstelling is gegroeid uit een solo die ik vorig jaar in kunstencentrum BELGIE heb gemaakt', vertelt Sylvie Huysman. Met een kleine handcamera in de aanslag maakte ze in haar eentje gekke filmpjes over een meisje met rode schoenen dat niet onderhevig is aan de zwaartekracht. Hetzelfde personage speelt ook in *Bonnie-attempts / pas de deux* de hoofdrol. Maar in plaats van een solo met twee danseressen creëert Sylvie Huysman

nu een pas de deux met vijf. Hoe rijm je zo iets? De choreografe lacht: 'Hoe het precies in elkaar zit, verklap ik liever niet. Ik kan wel zeggen dat ik wel degelijk vanuit het duet vertrek en daarna werk met het idee van vermenigvuldiging.'

Oorsprong

Sylvie Huysman begon met ballet toen ze tien was. 'Daarvoor volgde ik notenleer aan de academie van Sint-Pieters-Leeuw. Tijdens een recital zag ik de meisjes van de balletles in hun roze tutuutjes rondspringen. Dat sprak meer tot mijn verbeelding dan het liedje dat wij met onze klas mochten zingen,

dus ben ik overgeschakeld. Op een gegeven ogenblik was ik - heel absurd - mijn grand écart aan het oefenen met één been hoog tegen de deurstijl. Mijn moeder dacht toen bij zichzelf: *Tiens, misschien zit er toch iets meer in.* Ik heb toen auditie gedaan bij Les petits rats de Bruxelles en vanaf dat moment was ik niet meer te stoppen.' Niettemin maakte Sylvie Huysman zich op achttien klaar om een studie Germaanse talen aan te vatten. 'Maar in de zomer voor ik naar de universiteit zou gaan, begon de gedachte om elke dag uren stil te zitten me te beklemmen. Ik ben 180 graden gedraaid en heb dans gestudeerd.'

Bittere ernst

Ze kwam terecht bij de allereerste lichter op PARTS, de school voor hedendaagse dans van Anne Teresa De Keersmaeker. 'Het was indrukwekkend, zelfs intimiderend, om op zo jonge leeftijd tussen al die nationaliteiten en grote dansmeesters terecht te komen. Ik ben altijd een behoorlijke grapjas geweest, maar tijdens mijn jaren op PARTS was ik veel te serieus. Achteraf heb ik nood gekregen aan meer luchtigheid en relativering, maar tijdens mijn opleiding lukte dat niet. We waren er bezig met Grote Kunst en daar vonden we Bittere Ernst het best bij passen.' Na een aantal jaren danspraktijk in Brussel en Amsterdam volgde de danseres een tweede opleiding tot theatermaker. 'Met de instrumenten die me daar aangereikt werden, werd het gemakkelijker om humor in mijn werk binnen te sluizen.'

Gniffelen

Sindsdien zoekt Sylvie Huysman in elke productie het evenwicht tussen verschillende disciplines. 'Veel toeschouwers vinden dans te abstract en daarom onbegrijpelijk. Mijn voorstellingen zijn toegankelijker zonder al te veel in anekdotiek te verzanden. Meestal roepen mijn voorstellingen een soort gniffel op, soms met de hand voor de mond, met iets van gêne en een twinkeling van *wat doet die nu?* in de ogen.' Maar het allerbelangrijkst is misschien nog de openvolging van sterke beelden. 'Als kind maakte ik al graag kijkdozen', vertelt ze. 'En op scène speel ik eigenlijk met hetzelfde principe. Ik verplaats voortdurend de zichtlijnen om het perspectief te veranderen en de blik te fragmenteren. Met het oog daarop pas ik de voorstelling telkens een beetje aan aan de locatie waar ze staat. *Bonnie-attempts* zal er in de Westrand dus anders uitzien dan tijdens de première in Berchem.'

DO · 13 JAN · 20.30

Bonnie-attempts / pas de deux (Ontspringen, die dans)

Van en met Sylvie Huysman, Wanda Eyckerman, Silke Delrue, Céline Verhaeghe en Hannah Agten Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Overstromingen in de Vlaamse Rand

Winterbedding teruggeven

aan natuur

Tijdens het weekend van 13 en 14 november werd ons land en ook de provincies Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen zwaar getroffen door overstromingen. De extreme regenval was voorspeld en toch was de schade erg groot.

TEKST Joris Herpol • FOTO Filip Claessens

De feiten kennen we. Vraag blijft hoe dit altijd opnieuw kan gebeuren en hoe we ons hiertegen kunnen wapenen. De bodem was sinds augustus verzadigd, zodat er niet veel nodig was voor overstromingen. De aanhoudende regen zorgde voor ongeziene taferelen. Het kanaal Brussel-Charleroi trad voor het eerst buiten zijn oevers sinds de aanleg 150 jaar geleden. Het kanaal wordt soms gebruikt om overtollig water uit de Zenne op te vangen. Daarvoor is in Lembeek een overloopmuur van 180 meter gebouwd. 'Op een bepaald moment stond het water uit de Zenne één meter boven die muur. Dat was voor het kanaal onhoudbaar', weet afdelingshoofd Johan Laurent van Waterwegen en Zeekanaal. Het gevolg was dat het stadscentrum van Halle blank stond. In gemeenten rond het kanaal, langs de Dender en aan de noordkant van Brussel aan de Zenne werden honderden mensen uit voorzorg geëvacueerd. Honderden huizen kwamen onder water te staan met een enorme ravage als gevolg.

Betonneren

Klimatologen waarschuwen voor nog meer overstromingen de komende jaren, als gevolg van de opwarming van de aarde. Weerman Frank Deboosere: 'Ons land heeft een lange overstromingstraditie. Er zijn talloze verslagen en verhalen uit de geschiedenis van ernstige overstromingen en wateroverlast, waarbij mensen op korte tijd heel hun hebben en houden verloren. Overstromingen zijn van alle tijden, maar de voorbije decennia heeft de mens ook grondig ingegrepen in de natuur. We zijn massaal gaan wonen in gebieden die als winterbedding voor een rivier dienen. We hebben waterlopen rechtgetrokken en beken dichtgegooid. We hebben ons land in snel tempo verhard en ondoordringbaar gemaakt. Veertien procent van de Vlaamse oppervlakte laat geen water meer door. In verstedelijkt gebied loopt dat percentage op tot meer dan dertig procent. Beleidsmensen knepen een oogje dicht, zodat zowat overal gebouwd kon worden op goedkope gronden. Daarvoor betaalen we nu de prijs.'

Versnipperde bevoegdheid

Om de wateroverlast tegen te gaan, moeten we de oude winterbedding van onze waterlopen terug als overstromingsgebied laten functioneren. Dat was ook de teneur op de persconferentie naar aanleiding van de zware overstromingen in Steenhuffel, waar meer dan honderd huizen onder water kwamen te staan. Een versneld aanleggen van overstromingsgebieden moet de bewoonde gebieden meer beschermen. Probleem is dat de bevoegdheid over waterlopen verdeeld is. Waterwegen en Zeekanaal is bevoegd voor alle bevaarbare wateren en de gronden erlangs in het midden en het westen van Vlaanderen. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) zorgt voor het beheer van de grootste onbevaarbare waterlopen in Vlaanderen (eerste categorie). Het beheer van de lagere categorieën is in handen van de provincies, gemeenten, steden en polders en wateringeng. Dat maakt een globale aanpak niet evident. Vaak laat ook de aanleg van bufferbekkens op zich wachten. In Londerzeel wordt al 15 jaar op een bufferbekken langs de Grote Molenbeek gewacht, in Merchtem is al 10 jaar een bufferbekken beloofd stroomopwaarts van de Grote Molenbeek. Zowel de Vlaamse overheid als de provincie laten inmiddels weten dat de bekkens versneld zullen worden aangelegd. De provincie Vlaams-Brabant realiseerde al elf infrastructuurwerken om wateroverlast in te dijken. Momenteel wordt er gewerkt aan vijf overstromingsgebieden en de herinrichting van de Molenbeek in Alsemberg en de Kelkebeek in Grimbergen. Een aantal andere werken zitten in een voorbereidingsfase.

Tussen Zenne en Tange

De waterkwaliteit van onze rivieren is de jongste jaren fel verbeterd, maar er is nog veel werk om alle huizen aan te sluiten op een waterzuiveringsinstallatie. Hoe de waterkwaliteit van de Zenne evolueert, kun je zelf vaststellen als je naar het Dorent / Nelebroek trekt, op de grens van Vilvoorde en Zemst.

TEKST Herman Dierickx ■ FOTO Filip Claessens

Voor de gelegenheid vertrek je best aan de brug over de Zenne, ter hoogte van de Woluwelaan. Daar kun je op de linkeroever het wandelpad nemen dat over een lengte van verschillende honderden meter de Zennedijk volgt. Intussen zie je vele eenden en meeuwen op het Zennewater. De voorbije zomer waren de eerste waterplanten goed te zien, maar die zijn inmiddels afgestorven om de winter door te komen. Vanaf april-mei komen ze weer tevoorschijn, waarschijnlijk met meer dan dit jaar.

Waterkwaliteit

De kwaliteit van het rivierwater is de voorbije jaren fel verbeterd. Als je de tien dagen vergeet toen de waterzuiveringsinstallatie van Brussel-Noord werd stilgelegd – dat is inmiddels ongeveer een jaar geleden – is het leven op een spectaculaire manier teruggekeerd. Door de verwijdering van een groot deel van het vuil is het water veel helderder en kun je in principe de bodem zien. Na zware regenval kan dat niet, want dan spoelt modder en ander materiaal mee en kleurt de Zenne bruin.

Na enkele honderden meter zie je de wegwijzer van de Dorentwandeling naar links wijzen, weg van de Zenne. Je belandt op een veldweg die je langs een oude, afgesneden Zennemander brengt. Een deel ervan is opgevuld met huisvuil, een ander deel is nog redelijk intact maar moeilijk te zien van op het pad. Gaandeweg bereik je een tweede brug, ditmaal over de oude Zenne die de oorspronkelijke maar wel rechtgetrokken bedding toont. Hierin vloeit het water van de Tangebeek en de Maalbeek, samen met het gezuiverde water van de zuiveringsinstallatie van Grimbergen. Ook dit water is veel properder dan vroeger, maar er is nog veel werk. De betreffende installatie draait immers op ongeveer zeventig procent van haar capaciteit omdat nog veel huizen moeten worden aangesloten op het waterzuiveringsstation van Grimbergen. Op dit ogenblik stroomt het afvalwater nog steeds ongezuiverd in beide beken.

Kleinschalig landschap

Aan het asfalt van de Rekelstraat neem je links en je blijft aan het volgende kruispunt de veldweg rechtdoor volgen. Nu kom je in

een heel ander deel van dit natuurgebied met zijn kleinschaligheid in de vorm van hagen, houtkanten, greppels, intensief en extensief bewerkte graslanden, een poel, ... Dit landschap is vele honderden jaren oud. Je loopt in het oude overstromingsgebied van de Zenne. Elke winter stond de Dorent enkele maanden blank, maar met de slechte waterkwaliteit van de Zenne en met de verhoging van de dijken in het kader van het Sigmaphan kwam daar een eind aan. De fauna en flora die afhankelijk waren van het overvloedige water gingen stilaan verloren. Vandaag zijn de meeste moeras- en waterplanten verdwenen; zij die nog overblijven, hebben het moeilijk.

Als je het pad helemaal afwandelt, stoot je op de kunstmatig omgelegde loop van de Tangebeek en de Maalbeek, die tegenwoordig ook als afvoer dienen van het gezuiverde afvalwater van het waterzuiveringsstation van Grimbergen. Ook hier laten de eerste waterplanten zich zien.

Nieuw moeras

Volg links de aangelegde dienstweg tot waar de beek overgaat in de oude Zenne die je een

beek

tijd geleden op een andere plaats al kruiste. Links zie je de lager gelegen zone die overstroomt bij hoog water in de Tangebeek. Het is een interessant moerassig gebied waar vele planten- en diersoorten een nieuw onderkomen vinden.

Steek de Zenne over en volg de wandelpad-wegwijzers richting de afgesneden meander. Hij is ongeveer intact gebleven en is een aantrekkingspool voor vele watersoorten. Blijf het wandelpad volgen tot je het bosje en de grote vergraste en stilaan verbossende, vochtige akker op je linkerkant passeert. Rechts liggen enkele ruigten met planten en insecten die in volle zomer heel actief zijn. Nu ligt alles er veel rustiger bij. Zo kom je bij de Zennedijk en neem je rechts de brug waar je vertrokken bent.

i De waterzuiveringsinstallatie RWZI Grimbergen is tijdens de week te bezoeken (voor groepen vanaf tien personen) als je dat op voorhand aanvraagt via www.aquafin.be of via 03 450 45 11. Vanaf de RWZI kun je de Dorent bereiken via de Daalweg.

Een ontbrekende schakel

In zijn Beleidsbrief Vlaamse Rand 2010-2011 kondigt Vlaams minister Geert Bourgeois (N-VA) aan dat de Vlaamse Regering het Lembeekbos in Halle zal onteigenen. Met de onteigeningsprocedure, die momenteel wordt voorbereid door het Agentschap Natuur en Bos (ANB), komt een einde aan jarenlang getouwtrek.

Het Lembeekbos is eigendom van de Franstalige universiteit ULB. Sinds 2000 probeert ANB tevergeefs om het boscomplex en het daarbij horende kasteeltje met park aan te kopen. Het gaat om één van de meest waardevolle bosgebieden in de regio met een bijzondere fauna en flora. Het vormt ook een belangrijke schakel tussen het Hallerbos en kleinere groengebieden zoals het Maasdalbos, het Verdronken Toren-domein en de Berendries. In dat gebied heeft ANB, in samenwerking met de stad Halle en met plaatselijke natuurverenigingen, enkele jaren geleden het bos- en natuuruitbreidingsproject Plan Boommarter gelanceerd (www.planboommarter.be). Dat project wil de bestaande bos- en natuurcomplexen uitbreiden en met elkaar verbinden door nieuwe bos- en natuurgebieden aan te leggen en kleine landschapselementen, zoals holle wegen, houtkanten en bomenrijen, te herstellen. Door de versnippering van deze gebieden wordt de migratie van dieren en planten immers sterk beperkt of zelfs uitgesloten, waardoor het voortbestaan van de aanwezige fauna en flora er op lange termijn in gevaar kan komen. Om dat te vermijden zal onder de E19 in Essenbeek binnenkort een ecotunnel worden aangelegd. Het gaat om

een bestaande tunnel in de Pypaenshoek die met boomstronken, takken, stenen en zand wordt aangepast zodat het voor de dieren lijkt alsof hun natuurlijke biotoop in de tunnel doorloopt. Door de maatregelen hopen de initiatiefnemers niet alleen de achteruitgang te kunnen tegengaan, maar ook dat soorten, zoals de boommarter die hier vroeger voorkwam, er zich opnieuw kunnen vestigen.

Groene verbinding

Het Lembeekbos maakt deel uit van het zogenaamde Breugelproject. Dat is een ambitieus project dat in 2000 werd opgestart en dat de bedoeling had om alle groen- en natuurdomeinen in de Rand met elkaar te verbinden om op die manier tot een permanente ecologische, culturele en toeristische attractiepool te komen. Sinds de start van het Breugelproject – dat in de loop der jaren werd bijgestuurd – heeft de Vlaamse overheid ongeveer 300 hectare (domeinen, parken, bossen, kastelen en natuurgebieden) aangekocht en kreeg ze via een of andere beheer- of erfpachtvorm 160 hectare groengebied in handen.

De voorbije jaren hebben de Vlaamse overheid, Natuurpunt en de stad Halle verschillende percelen in de directe omgeving van het Lembeekbos verworven en werden ook al enkele gebiedjes bebost (Millenniumbos, Kom op tegen kanker bos). Vermits een minnelijke aankoop van het Lembeekbos tot nu toe niet is gelukt, heeft ANB ten langen leste besloten om drastischer maatregelen te nemen en toch een onteigeningsprocedure op te starten. Op die manier komt men een stap dichterbij de realisatie van een aaneengesloten Groene Gordel van Tervuren tot Halle.

TEKST Paul Geerts ■ FOTO Luc Bohez

Creatieve ondernemingen

Ik wil de grootste hebben

Groot, groter, grootst. Dat is het credo van X-treme Creations, een bedrijf uit Zaventem dat gigantische opblaasbare voorwerpen maakt waar je niet naast kunt kijken.

TEKST Nathalie Dirix ■ FOTO Filip Claessens

Na zijn studies in de rechten trok Dan Vandevoorde in 1991 naar Californië. Daar zag hij voor het eerst extreem groot opblaasbaar promotiemateriaal. Hij was meteen onder de indruk. Drie jaren later richtte hij X-treme Creations op. Vanaf dat moment doen mega opblaasbare creaties hun intrede op de Belgische markt. Zestien jaar later is zijn bedrijf wereldwijd actief. De Yellow Submarine, een reuzengrote op-

blaasbare duikboot aan de inkom van het Beatlesmuseum in Hamburg, de enorme wereldbol voor de tentoonstelling SOS Planeet in het station van Luik, de Flamme Rouge, de opblaasbare boog van 34 meter breed die de renners in de Ronde van Frankrijk laat weten dat de eindmeet in zicht is; het zijn allemaal realisaties van X-treme Creations. Stuk voor stuk gemaakt van opblaasbaar materiaal met als doel op je netvlies gebrand te blijven.

natuurlijk

Zacht als muisjesmos

De afgelopen maanden waren een topseizoen voor de honderden mossoorten die de Rand rijk is. Het gaat meestal om vochtminnende soorten die hun voedsel grotendeels rechtstreeks uit het regenwater halen. Met het vochtige najaar zaten ze dus op rozen en dat was er aan te zien. Die mossen groeiden als kool op zowel takken, stenen als op de bodem en nu kun je ze zowat overal in het landschap bewonderen.

Een van onze algemeenste soorten is het muisjesmos dat je vooral aantreft op stenen, muren en daken. Misschien genieten de vele betonnen platen die onze tuinen (ont)sie-

ren nog het meest de voorkeur. Dat is geen toeval, want die platen bevatten kalk en dat heeft het muisjesmos graag. Met de schijnworteltjes hechten ze zich vast aan het ruwe substraat waardoor ze pal staan in alle weersomstandigheden. Dat mag je heel letterlijk nemen, want eens een mos er staat, is dat meestal voor vele jaren. Leeftijden van enkele decennia zijn zeker geen uitzondering, al zijn er ook soorten die hooguit enkele maanden in leven blijven. Waar mossen niet tegen kunnen, is lak, verf, vernis, en dergelijke. Als je omheiningen of stenen daarmee bewerkt, zijn ze mosvrij tot de tand des tijds zijn werk

gedaan heeft en de geërodeerde platen weer geschikt zijn voor mosgroei.

Muisjesmos groeit in kleine, kenmerkende toefjes die je over het algemeen makkelijk herkent aan de lange glasharen. Dat zijn doorschijnende of witachtige verlengingen van de bladtoppen. Een ander interessant kenmerk zijn de jonge, gekromde sporendragers met de typische sporendoosjes. Zolang ze niet rijp zijn, liggen ze in het moskussen; bij rijpheid strekken ze zich tot boven het kussentje om bij droog weer hun honderduizenden sporen te lossen zodat ze met de wind meevliegen. Op die manier kunnen ze tot honderden kilometers afleggen om elders een nieuw leven te beginnen. De beste

Opblazen is hot

'Wij zijn gefascineerd door de impact van objecten met buitengewone afmetingen. We maken ze zowel in 2D als in 3D', zegt Dan Vandevoorde, de bezieler van X-treme Creations. 'Dat gaat van banners, vlaggen, beursstanden, bogen, zuilen tot allerlei soorten voorwerpen. Hun uitzonderlijke afmetingen trekken meteen de aandacht. Neem bijvoorbeeld een opblaasbare fles wijn van twee meter. Op zich een alledaags voorwerp, maar dat ongewone formaat doet iets met je. Als je zo'n enorme fles ziet, dan blijf je daar gegarandeerd even naar kijken. Of je wilt of niet, deze buitenmaatse voorwerpen laten je niet onberoerd. Bedrijven die hun merk in de aandacht willen krijgen, maken daar graag gebruik van. De vraag naar onze creaties blijft toenemen. Zowel voor klassieke verkooppunten, beurzen als evenementen.'

Opblaasbare kerk

In de wereld van de reclame is X-treme Creations een referentie voor sterke visuele communicatie. Deze reputatie belet hen niet om hun grenzen te blijven verleggen. Innoveren en investeren is nodig. 'Wij maken een creatief product en willen mee evolveren met nieuwe trends of technologieën. Zo hebben we recent het concept van een opblaasbare bar gelanceerd. Dit is een nieuwe lijn van

opblaasbare formaten in de typische Chesterfield look. We hebben dit in samenwerking met een Franse ontwerper ontwikkeld. En wat zien we? De vraag is groter dan we verwacht hadden. We zijn ook aan het onderzoeken hoe we het verbruik van de blazers, die je nodig hebt om de voorwerpen op te blazen, met zonne-energie kunnen verminderen. We zoeken met andere woorden naar betaalbare en milieuvriendelijke oplossingen.'

Zaventem is de ideale uitvalsbasis om deze opblaasbare producten naar verschillende uithoeken van de wereld te exporteren. Van hieruit bedienen ze de Nederlandse, Duitse, Franse, Amerikaanse en Japanse markt. 'Japanse klanten vragen wel eens naar een opblaasbare kerk. Ze plaatsen ze bijvoorbeeld in hun tuin als decor voor een huwelijksceremonie. Alleszins een bijzondere toepassing, maar zo zijn er meer. Wist je dat het Amerikaanse leger opblaasbare hallen gebruikt om hun gevechtsvliegtuigen in op te bergen? Of dat er opblaasbare krikken bestaan die je kunt gebruiken om een lekke band te herstellen?'

Einde niet in zicht

Opblaasbare voorwerpen zijn dus niet alleen hip om producten of bedrijven te promoten. Ze bieden nog vele andere mogelijkheden.

'Ik ben ervan overtuigd dat er nog heel wat onontgonnen gebied is. Denk maar aan de airbag. Of aan de noodd tenten die bij crisissen opgetrokken worden. Of aan opblaasbare vergaderruimten. Allemaal toepassingen die een antwoord bieden op concrete vragen in onze samenleving. We zijn zeker nog niet aan het einde van ons Latijn.'

EN Big is beautiful

Big, bigger and biggest is the motto of the Zaventem-based company X-treme Creations, which produces huge inflatable objects that are impossible to ignore. The Yellow Submarine, a gigantic inflatable underwater vessel at the entrance of the Hamburg Beatles Museum, the massive globe for the SOS Planet exhibition in Liege station, the Flamme Rouge, the 34 metres wide inflatable arch used to let the Tour of France riders know when the finishing line is in sight – all of these items are made by X-treme Creations. Inflatables are obviously very trendy. 'We have been asked by the Japanese to produce some inflatable churches and we recently designed an inflatable bar', says Dan Vandevoorde from X-treme Creations.

verspreidingsperiode voor de sporen van het muisjesmos is maart en april. Binnenkort vind je gegarandeerd toefjes met nog jonge en al rijpe sporendoesjes. De eerstgenoemde zijn groen en gekruld, de tweede zien er bruinachtig uit en staan rechtop.

Mossen zijn echte overlevers en worden nogal eens hardnekkig bestreden met het (o zo vervloekte) bleekwater (javel) of andere radicale middelen. Niet doen, want die producten komen vroeg of laat in waterzuiveringsinstallaties terecht en daar doden ze de levensnoodzakelijke bacteriën die het water zuiveren. Bovendien zijn mossen primitieve planten die ons respect verdienen. Ze leven in de moeilijkste omstandigheden en be-

staan al honderdduizenden tot miljoenen jaren. Ze weerstaan hoge zomer- en lage wintertemperaturen en kunnen aan bladgroenverwerking (fotosynthese) doen bij die lage temperaturen. Voor vele (bos)mossen is het winterseizoen optimaal om te groeien omdat er dan voldoende licht op de (bos)bodem komt. Als de boomkruinen zich sluiten valt er weinig licht door en lassen de mossen een rustpauze in. Dat doen ze ook als het langdurig droog blijft. Ze zien er dan dood en versleten uit. Maar als de regen terugkeert, herleven ze alsof ze nooit een moeilijke periode hebben doorgemaakt. Echte overlevers, en daarom kun je ze alleen maar bewonderen.

TEKST Herman Dierickx ■ FOTO Herman Dierickx

Verborgen schatten

Een zeilboot, oude fie een

Een groot deel van de sportcollectie in het Sportimonium blijft verborgen voor het publiek. Met de bouw van een compleet nieuw kijkdepot van ruim 600 vierkante meter komt daar over anderhalf jaar verandering in.

TEKST Gerard Hautekeur •
FOTO Filip Claessens

Het museum over sport is ondergebracht in het fraai gerenoveerde strandgebouw met een mooi uitzicht op het meer van Hofstade. Je ontdekt en (her)beleeft er eeuwenoude sporten. Een pareltje voor het oog zijn de vroegere omkleedruimtes van het strandgebouw die zijn omgebouwd tot vitrinekasten voor de permanente tentoonstelling over sport. Aansluitend op een museumbezoek kun je zelf oude sporten uitproberen in de volkssporttuin of voor een evenement volkssportmateriaal ontlenu. 'Toch zijn er heel wat unieke voorwerpen uit onze collectie die het publiek nooit te zien krijgt', verduidelijkt zakelijk coördinator Jaak Jespers. 'Allereerst

zijn er de half verborgen schatten in het Sportimonium. Van achter een glazen wand ziet de bezoeker een aantal voorwerpen die opgestapeld zijn in het huidige kijkdepot, maar de meeste voorwerpen zijn half weggestopt en je krijgt er geen uitleg noch duiding bij. Er is de collectie van sporttrofeeën. Een van onze belangrijkste beeldhouwers, Jef Lambeau, heeft een sportbeeld gemaakt van twee worstelaars. Je vindt hier eveneens een verzameling van de eerste Belgische houten waterski's van rond 1950.'

Victor Boin

Een speciale vermelding verdient de Belgische topatleet, oorlogspiloot en journalist

Victor Boin. Hij was de allereerste atleet die de Olympische eed aflegde in 1920 tijdens de Olympische Spelen in Antwerpen. Tijdens de oorlog heeft hij koningin Elisabeth overgevlogen naar Engeland. Het Sportimonium bezit het bureau van Boin dat door een glazen wand afgesloten is voor het publiek. Naast het meubilair zijn er de haast onzichtbare rariteiten, zoals de lievelingssigaretten van koningin Elisabeth, de perskaarten van Boin en pins van over de hele wereld die Boin als toenmalig voorzitter van het Belgisch Olympisch Comité heeft verzameld.

Het documentatiecentrum bevat een rijke collectie van affiches in verband met sport in België en over volkssporten wereldwijd. 'Zo hebben we bijvoorbeeld nagenoeg alle affiches over de Memorial Van Damme. In het documentatiecentrum vind je de meest diverse objecten die met sport te maken hebben, zoals glazen dia's over de Olympische Spelen, postzegels, sportgrafiek, tekeningen, aandelen van de zogenaamde sportfondsen, diploma's die werden uitgereikt aan turnverenigingen, vinkenzetters, Olympiërs en duivensporters.' Het Sportimonium is trots dat het de hand heeft kunnen leggen op enkele unieke archieven, zoals dat van sportjournalist Jos Van Landeghem, die vele wielervedkampioenen persoonlijk kende. Tal van verenigingen hebben hun archief geschonken, zoals de Katholieke Belgische Turnvereniging. Die archieven zijn nog niet toegankelijk. De ongeveer 7000 boeken in de bibliotheek zijn wel ontsloten voor het publiek via het libis-zoekstelsel.

Weggestopt

Waar het publiek helemaal geen weet van heeft, zijn de duizenden voorwerpen die zijn opgeslagen in een grote loods in de omgeving van Hofstade. 'Hier liggen onze verborgen schatten. Het Sportimonium bezit de zeilboot die toebehoorde aan Willy Van Rompaey, alias Pijp Toebak, die in zijn Finn-klasse een geducht concurrent was voor huidig BOIC-voorzitter Jacques Rogge. Indrukwekkend is een experimenteel zweefvliegtuig van de KULeuven.

tzen, pudebak

Jaak Jespers wijst op heel wat materiaal van oude volkssporten, zoals een ton uit Portugal waar je doorheen moest kruipen of de pronk-vogel, die werd uitgereikt aan de schutters-koning van het wipschieten, verder een 'pudebak' (kikkerspel), en een oude flipperkast, de voorloper van de huidige trekbiljart. In de loods is de inhoud opgeslagen van een aantal oude turnzalen. Tussen de opgestapelde voorwerpen zie je nog wetenschappelijke apparatuur van de faculteit lichamelijke opvoeding, oude verzorgingstafels waarop renners werden gemasseerd en enkele fietsen uit verschillende periodes. Het geheel is ongeordend en onoverzichtelijk. Daar komt verandering in met de geplande nieuwbouw van een groot kijkdepot op de site van het Bosdomein in Hofstade. Hierin wordt naast het sporterfgoed ook het archief ondergebracht. Dit jaar wordt met de bouw gestart; het kijkdepot wordt in 2012 opengesteld. De verborgen schatten komen dan echt boven water.

www.sportimonium.be

DE Die verborgen Schätze des Sportimoniums

'Eine ganz Reihe einzigartiger Gegenstände aus unserer Sammlung bekommt das Publikum sonst nie zu sehen', sagt Jaak Jespers, der geschäftsführende Koordinator des Sportmuseums in Hofstade. 'Einige halb verborgene Schätze kann man hinter einer gläsernen Wand bewundern. Die meisten Gegenstände sind halbwegs versteckt, und es gibt weder eine Erklärung noch eine Deutung dazu.' Ein Segelboot, ein Segelflugzeug, alte Fahrräder, Material aus einem Turnsaal, ... und andere Schätze aus der Sportvergangenheit liegen etwas weiter – dem Blick des Besuchers entzogen – in einem Schuppen verborgen. Mit dem Bau eines komplett neuen Schaulagers von rund 600 Quadratmetern wird das Publikum in eineinhalb Jahren auch diese Schätze bewundern können.

Kaas uit een mandje

Als je vijf typische Vlaamse gerechten zou moeten opnoemen, dan is de kans groot dat een boterham met plattekaas, radijsjes en pijpajuin op jouw lijstje voorkomt. Het is namelijk een echte klassieker, die gemakkelijk en snel klaar is.

De echte Vlaamse, magere plattekaas wordt ook **mandjeskaas** genoemd. Vroeger waren er in het Pajottenland veel kleine bedrijven die deze typische kaas produceerden; tegenwoordig is er nog slechts één plekje in de Vlaamse Rand waar deze op ambachtelijke wijze vers gemaakt wordt: kaasmakerij Walschot in Beersel. De familie Walschot is sinds 1905 actief en weet van geen ophouden. Momenteel staat met Johan Walschot de vijfde generatie aan het roer. Hij is nog de enige echte *paretter* of *kaasboer* in de streek. Naast allerlei soorten plattekaas, is Walschot's stokpaardje de échte mandjeskaas. Blijkbaar niet onterecht, want sinds 2005 is deze kaas erkend als Vlaams streekproduct.

Liefde en geduld

Hoe maak je nu juist die befaamde mandjeskaas? Vooreerst vergt het veel liefde en geduld om tot een goed resultaat te komen. De basis is een verse magere plattekaas. Deze wordt niet homogeen vermengd met water of room, maar bestaat enkel uit magere melk en stremsel. De samengeklonterde eiwitten van de melk, of wrongel, worden uitgelekt in rieten mandjes gemaakt van jonge takjes. Het melkvocht of wei loopt weg en de kaas

blijft achter in het mandje. Moeder Walschot vult de mandjes tot vier keer. Nadat ze genoeg gedroogd zijn, worden ze eerst ingepakt in perkament papier en vervolgens in plasticen emmertjes.

Veelzijdig

Wie denkt dat je deze lekkernij enkel op een boterham kunt eten, heeft het goed mis. Mandjeskaas wordt ook vaak gebruikt in andere typische Belgische gerechten. De chefkok van café-restaurant Drie Fonteinen in Beersel serveert de mandjeskaas op twee verschillende wijzen: Zalm Pajotter en Kal-koen Tijn Uilenspiegel. Daarnaast kan de kaas verwerkt worden in mayonaise of dressings. Of als dessert gegeten worden: natuur met bruine suiker of met honing en vers fruit, een carpaccio van aardbeien met een mousse van mandjeskaas en karamel van bosvruchtensap, een taartje met rozijnen. Heerlijk en vooral gezond, want mandjeskaas zit boordevol calcium en bevat slechts 64 kilocalorieën. Je kunt er dus nooit te veel van eten.

TEKST Sandra Szondi

i Onze medewerker Sandra Szondi gaat in de rubriek *kwestievensmaak*, samen met een aantal chef-koks uit de Rand, op zoek naar bijzondere, doodgewone of verrassende smaken.

Wie een kijkje wilt nemen achter te schermen van kaasmakerij Walschot kan dit na afspraak: Kaasmakerij Walschot, Steenweg op Ukkel 161 in Beersel, 02 331 03 51, www.walschot.be

Kleine verhalen, straffe verhalen

Met dat motto gaat fotograaf **David Legrève** (32) elke dag opnieuw op pad, op zoek naar pure taferelen uit het dagelijkse leven van gewone mensen. Geen BV's, grootse gebeurtenissen of harde oorlogsbeelden. Liever toont David plaatselijke verhalen over groot en klein verdriet, uitbundige vreugde, onrechtvaardige verschillen en eenvoudige samenhang. Steeds herkenbaar, maar altijd uniek. In *beeldverhaal* gaat David Legrève een jaar lang op zoek naar passie, liefde en warmte in de Vlaamse Rand. Geniet gerust mee.
www.davidlegreve.com

Wull Turka

Zijn artiestennaam lijkt een grap, maar het is één grote ode aan zijn idool. Uit volle borst stond Stefaan Decoster (60) uit Tervuren in een café in Duitsland liedjes van Will Tura te zingen, toen zijn Turkse publiek hem luid begon aan te moedigen: 'Wull Turka! Wull Turka!'

'Ze kregen de naam Will Tura niet uitgesproken, maar ik vond hun versie geweldig en maakte er prompt mijn artiestennaam van. Al dertig jaar woon ik optredens van Tura bij én zing ik zelf zijn nummers. De liedjes kiezen, en vooral songs schrappen, is de grootste uitdaging. Dat doet elke keer weer pijn, want ik probeer naast de grote hits ook steeds minder bekend werk te brengen. Minder bekend is immers niet minder mooi. Een optreden van Will bijwonen, is puur genieten. Thuis leg ik elke dag een Tura-plaat op. Bij Will Tura moet er geen strik rond, zijn liedjes zijn puur en perfect.'

DAVID LEGREVE

'De politici in België stellen zich geciviliseerd op. In Noord-Ierland zijn in dertig jaar 4000 doden gevallen. Ook in Finland hebben we taalconflicten gekend.' Doctor in de geschiedenis Petri Mirala plaatst de stand der dingen in perspectief.

TEKST Johan De Crom ■ FOTO Filip Claessens

Het bijzondere is relatief

Eind jaren negentig rondde Petri Mirala in Dublin zijn doctoraat af over de Ierse geschiedenis van de vrijmetselarij. Daarop trok hij met zijn vrouw terug naar de Finse hoofdstad Helsinki en gaf hij aan de universiteit Ierse geschiedenis en politiek. Niet veel later werd hij diensthoofd van de onderzoeksgroep humane wetenschappen. Deze vader van vier kinderen (16, 13, 8 en 5 jaar) kent niet zo iets als 'vrije tijd', maar bekwaamt zich in het hebben van een degelijk leven. Hij straalt in zijn doen, laten en spreken een opperste redelijkheid uit en bekijkt in tijden van chaos de zaken van op een afstand. Geluk schuilt niet in het allerbeste noch in de kick van de roetsbaan. Rustig kan het ook en we moeten vooral niet overdrijven.

'De 'knapste plek' in Finland? Mijn 'mooiste herinnering'? Waarom willen journalisten altijd alles in lijstjes stoppen?' Vragen we Petri naar de meest memorabele Fin dan noemt hij zijn vrouw. 'Zij geeft Finse les in de Europese school en ze zorgt in een vreemd land heel alleen voor de opvoeding van vier

kinderen, ver weg van de familie, terwijl ik op en neer naar Helsinki pendel. Dat is iemand die ik bewonder.' Het gezin verhuisde naar Wezembeek-Oppem om die uitzonderlijke kans op een baan in het hart van Europa te verzilveren. 'Ik had mijn ding gehad in Dublin, nu kreeg mijn vrouw een kans. Dus waren we weg.' Petri wijdde zich aanvankelijk aan het vaderschap, maar kon al snel zijn onderzoek over de vrijmetselarij voortzetten aan de VUB. Sinds september 2010 heeft hij zijn oude baan als onderzoeksleider in Helsinki weer opgepikt.

Politiek

Voor hobby's is er weinig tijd, maar als hij even op zichzelf kan terugvallen, grijpt Petri naar een Belgische krant. 'Mijn interesse gaat uit naar de politiek in dit land. Het is zeer boeiend om de maatschappelijke ontwikkelingen en machtsverhoudingen te volgen. Omdat ik er minder rechtstreeks bij betrokken ben, heb ik een positievere blik op de zaak dan de Belgen. Wat me wel opvalt, is de geciviliseerde manier waarop politici met

EEN MOOIE HERINNERING

Skiën over bevroren zee naar eilandjes buiten Helsinki.

DAN MOET JE IN FINLAND ZIJN

Tijdens de lichtgevende zomer of de besneeuwde winter, niet daartussenin.

EEN BIJZONDERE FIN

Mijn vrouw.

een compleet tegengestelde mening hier met elkaar omgaan. In Noord-Ierland zijn in dertig jaar conflict 4000 doden gevallen, hier zowat geen enkele. Grens- en taalconflicten zijn ook van overal en van alle tijden', zo relateert de historicus. 'Ook in Finland hebben we taalconflicten. We lossen die objectief op. Elke tien jaar is er in elk dorp een volkstelling om te zien of de taalmeerderheid Fins of Zweeds is. In tweetalige gebieden hebben we tweetalige straatnaamborden met de hoofdtal bovenaan. Als de verhouding kantelt, worden die borden vervangen. Zowat iedereen is voorstander om dat systeem te behouden.'

Inspanning

Van taaldisputen in Wezembeek-Oppem ondervindt Petri weinig. 'Dat speelt toch vooral op het politieke niveau en dringt minder door in het dagelijkse leven. Het is hier een zeer internationale omgeving, waar men Engels, Frans, Nederlands en andere talen vlot door elkaar gebruikt. De mensen passen zich automatisch aan hun gesprekspartner aan. Grappig is wel dat als mensen aan de deur komen, ze eerst vragen 'Nederlands? Français? English?' Petri geeft toe dat hij zich vooral in internationale kringen bevindt, al leerde hij wel Frans en Nederlands. 'Buitenlanders met kinderen en een baan staan er hier, zonder familie, alleen voor. Een trage integratie heeft niet met slechte wil te maken, maar met een gebrek aan tijd en energie.'

FR L'aspect particulier n'est que relatif

Malgré sa présence fréquente dans des cercles internationaux, Petri Mirala, un Finlandais, a appris à maîtriser le français et le néerlandais. Dans sa vie quotidienne à Wezembeek-Oppem, il n'a que très rarement été confronté aux disputes linguistiques. Son intérêt se situe principalement au niveau de la politique. 'C'est très captivant de suivre les développements sociétaux et les rapports de force. Ce qui me surprend ici en Belgique, c'est que les hommes politiques ayant une opinion totalement opposée se côtoient toujours d'une façon très civilisée. Les conflits frontaliers et linguistiques sont omniprésents dans le monde en ne datent certainement pas d'hier', poursuit l'historien. 'En Finlande, nous avons également connu différents conflits linguistiques'. Il estime qu'une intégration lente n'est pas liée à une mauvaise volonté, mais plutôt à un manque de temps et d'énergie.